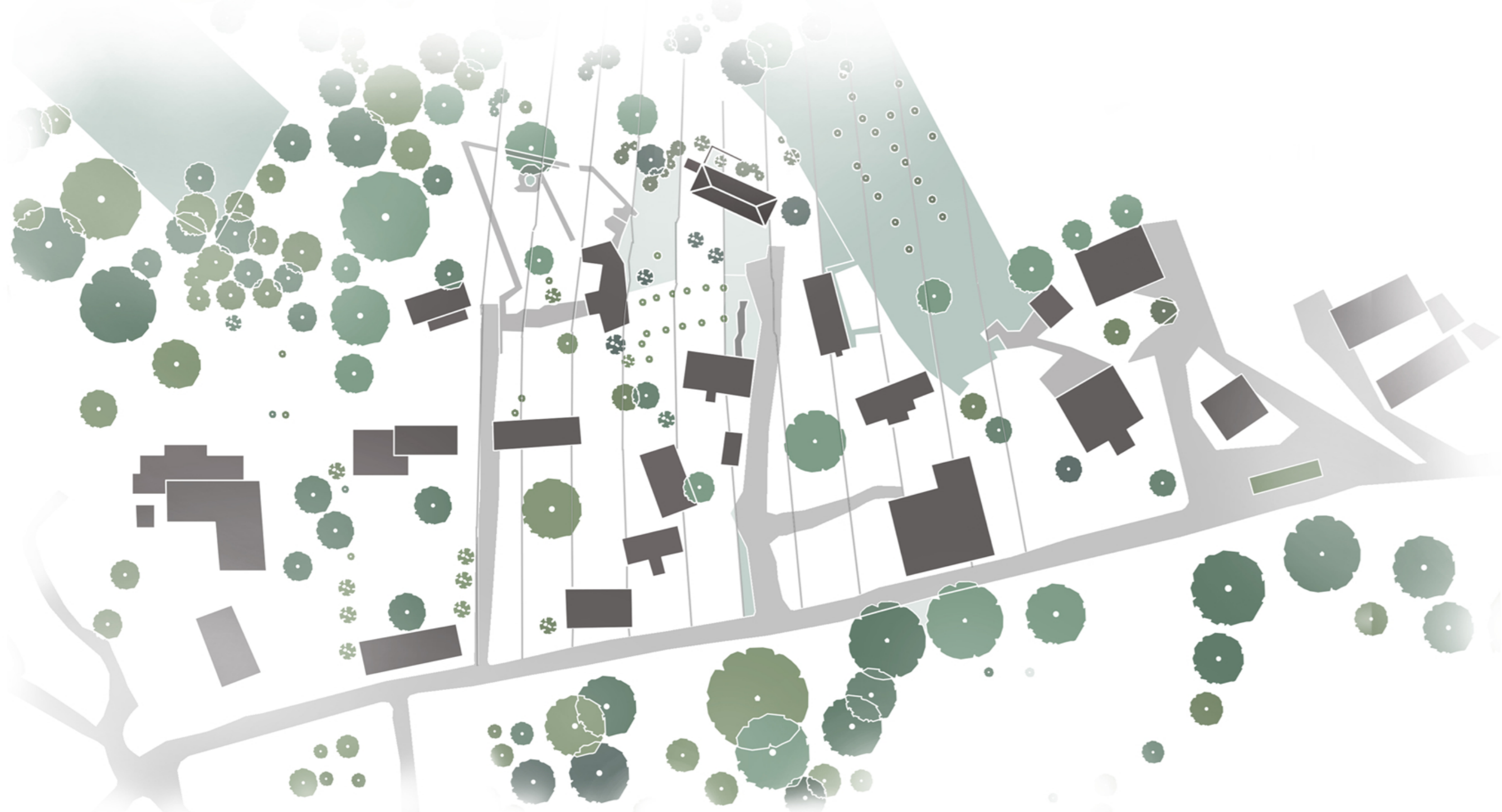

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΡΕΣΠΩΝ

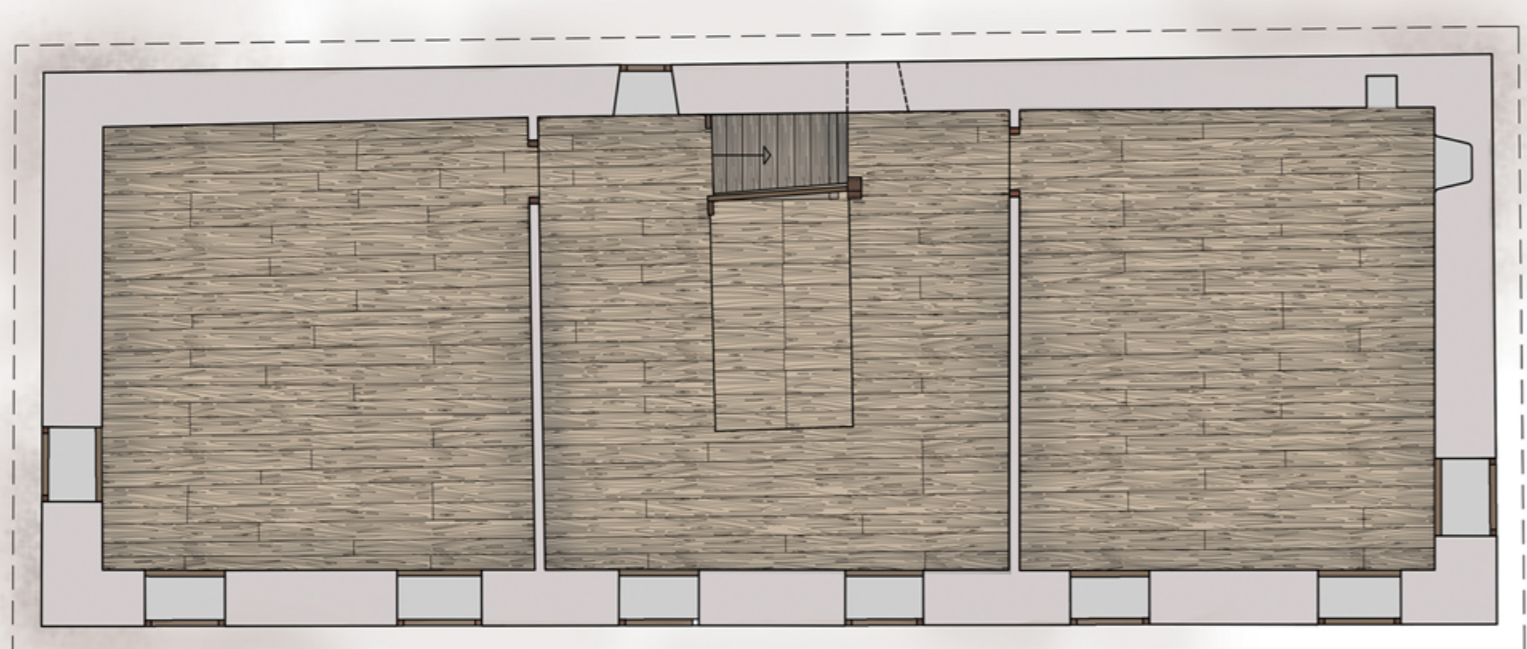
ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ / ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ / Α.Π.Θ.
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ 04ΕΕ10:
ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΙΣ

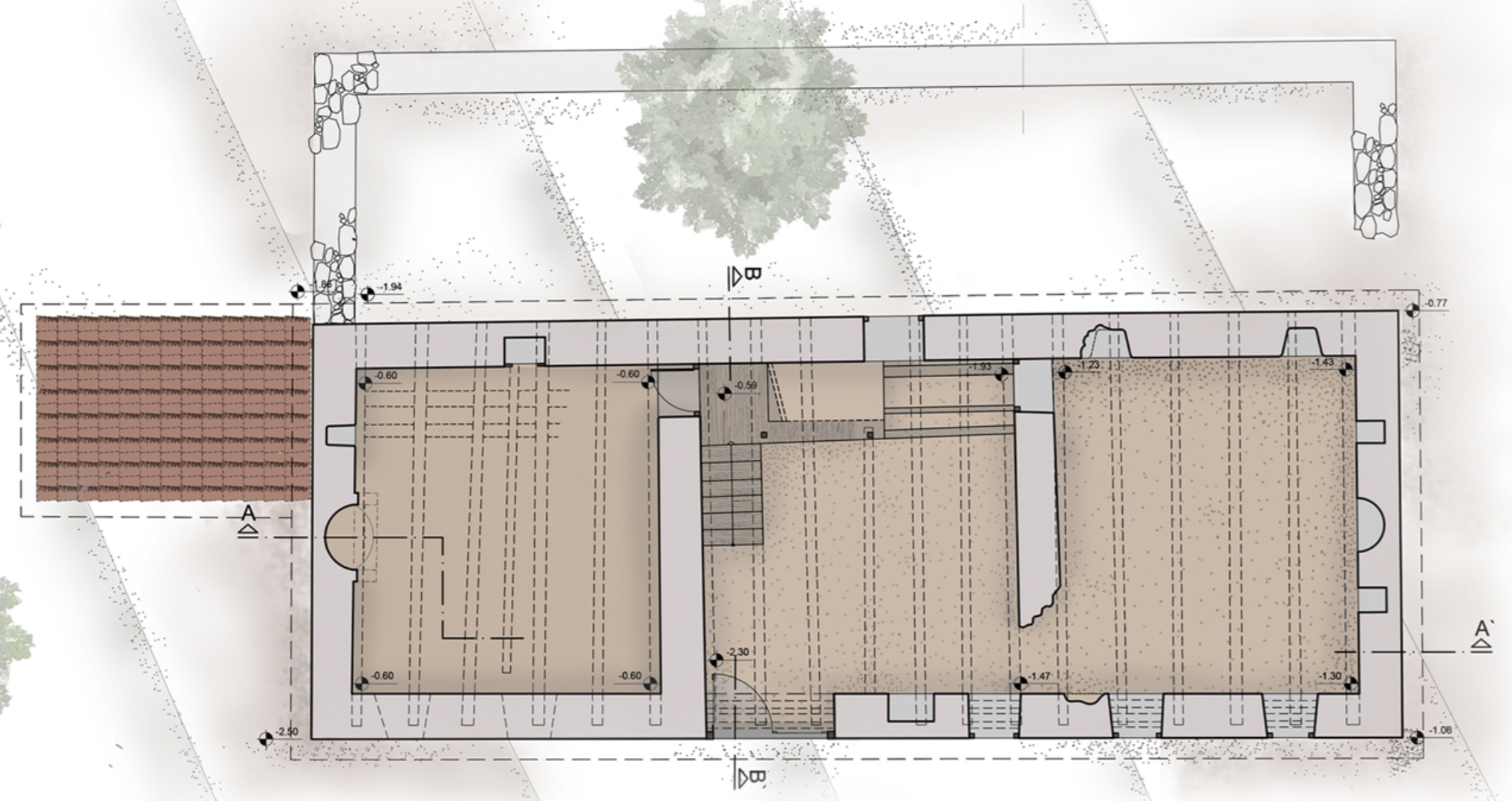
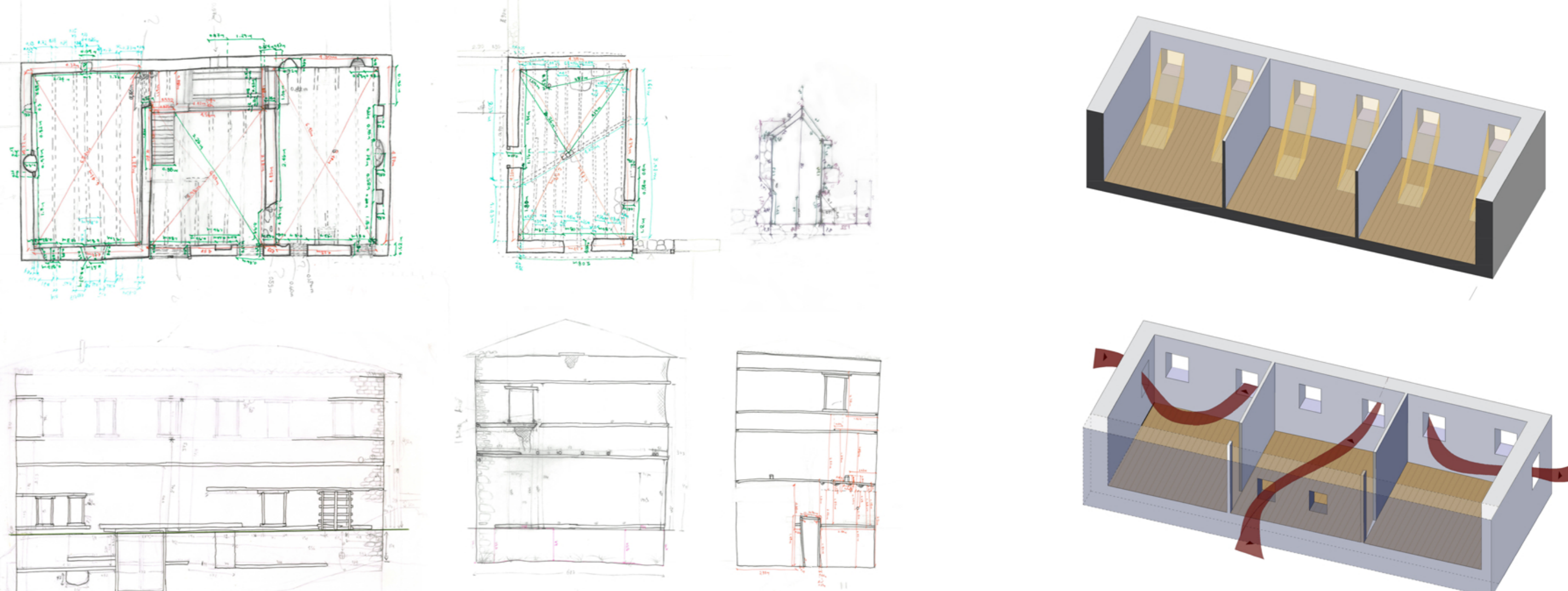
Το εν λόγω κτίριο είναι διώροφη πλατυμετωπη κατοικία (χρονολογούμενη στα μέσα του 19ου) με μεσοπάτωμα και στεγάζεται από τετράριχτη κεραμοσκεπή. Αποτελεί έναν ενιαίο όγκο σε σχήμα συμπαχούς παραλληλεπίπεδου χωρίς αρχιτεκτονικές προεξοχές (σαχνισί ή χαχιάτι). Καθ ύψος διαρθρώνεται σε δύο κυρίως πατώματα αλλά λόγω της κλίσης του φυσικού εδάφους δημιουργείται στο δυτικό τμήμα ημιυπόγειος χώρος. Οι όψεις χαρακτηρίζονται από απλή γεωμετρία και παρουσιάζουν ρυθμική επαναληπτικότητα.

4ος αλ.	13ος αλ.	1386	17ος αλ.	1830	19ος αλ.	20ος αλ.	1912	1920-23	1930	1945-49	1951	21ος αλ.
Διάδοση Χριστιανισμού στη περιοχή	Ίδρυση πολλών ασκηταριών και εκκλησιών	Οθωμανική κυριαρχία στη Μακεδονία	Μετεγκατάσταση κατοίκων από παλιό οικισμό σε ημιορινές θέσεις	Δημοοργία Ελληνικού Κράτους	Βυζαντινή αρχιτεκτονική σε Οθωμανικές περιοχές Σημαντική ανοικοδόμηση	Απελευθέρωση Μακεδονίας Ενσωμάτωση Πρεσπών στο Ελληνικό	Χρήση τούβλου κ' σίδηρου Ανταλλαγή πληθυσμών Οικίες με αυλή-χαχιάτι	Εκλεκτικισμός Νεοκλασικά στοιχεία	Εμφύλιος πόλεμος	Θεσσαλοί άποικοι		

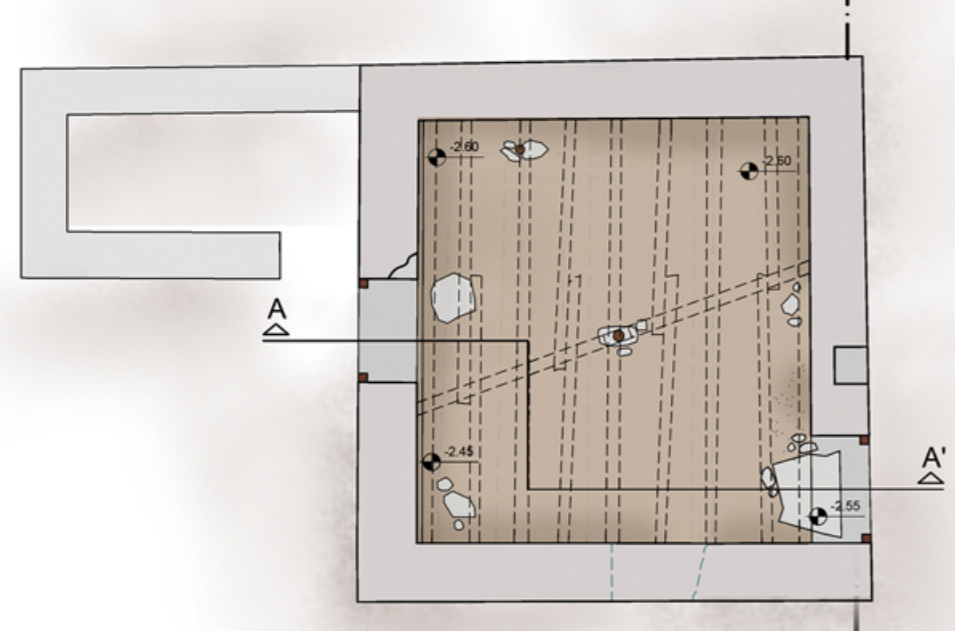

ΚΑΤΟΨΗ ΟΡΟΦΟΥ

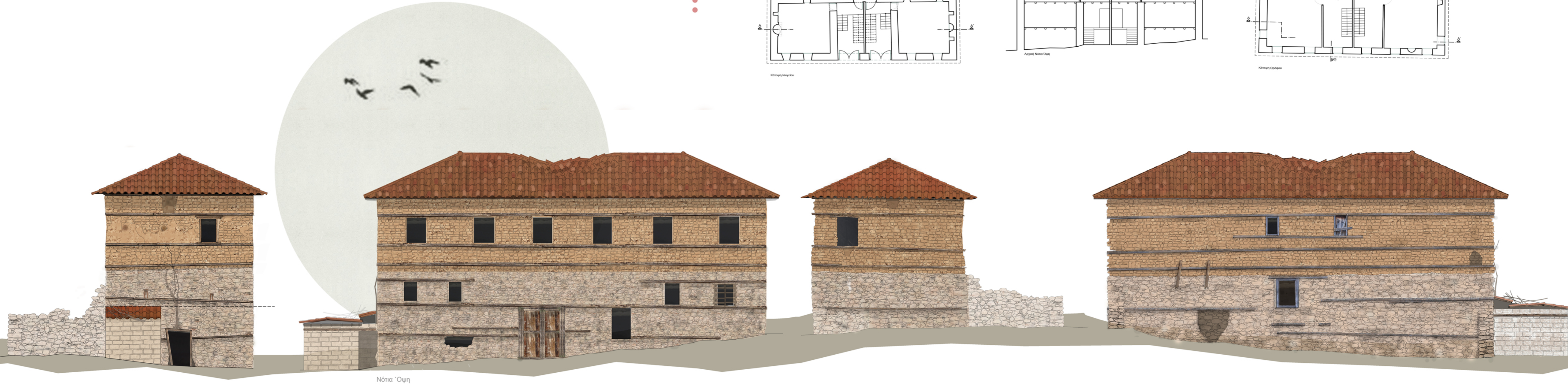
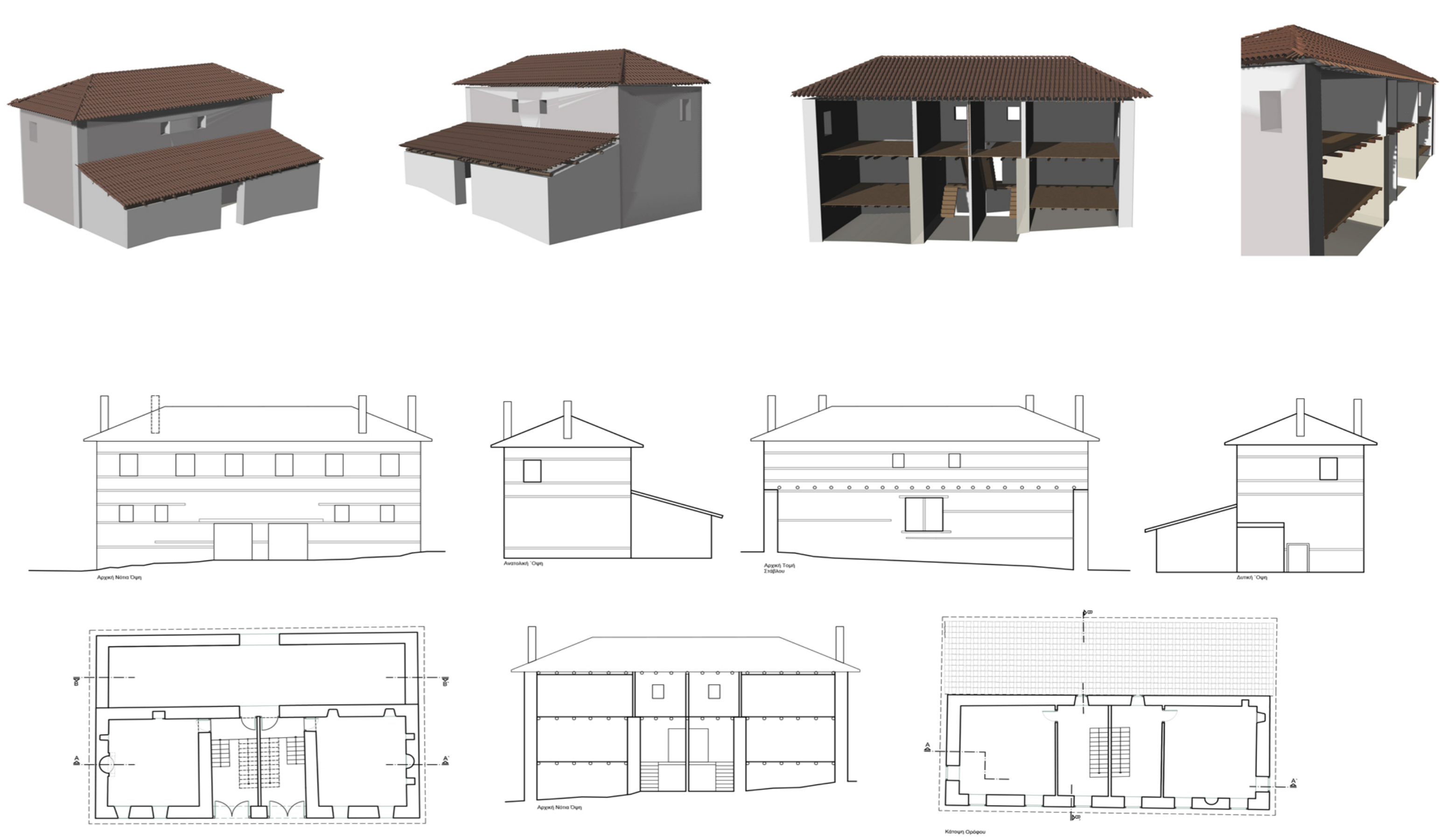

ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

Το κτίσμα αρχικά ήταν διαιρεμένο στα δύο αποτελώντας διπλή κατοικία-για οικογένειες μάλλον συγγενικής σχέσης- με εντελώς ανεξάρτητες εισόδους στη νότια όψη και εγκάρσια εσωτερική διαχωριστική τοιχοποιία. Ταυτόχρονα παρατηρούμε συμμετρία στην εξωτερική αλλά και εσωτερική οργάνωση με άξονα το εσωτερικό χώρισμα. Λειτουργικά το κεντρικό τμήμα εξυπηρετεί την κυκλοφορία και την πρόσβαση στους υπόλοιπους χώρους -οι οποίοι είναι χώροι διημέρευσης- μέσω σκάλας από το ξύλινο πατάρι του μεσοπατώματος. Στα δύο δωμάτια του μεσοπατώματος έχουμε συμμετρικά τζάκια στις στενές πλευρές του κτιρίου και η διαρρύθμιση του πάνω ορόφου είναι παρόμοια με του κατώτερου με δύο κύριους χώρους, έναν σε κάθε κατοικία.

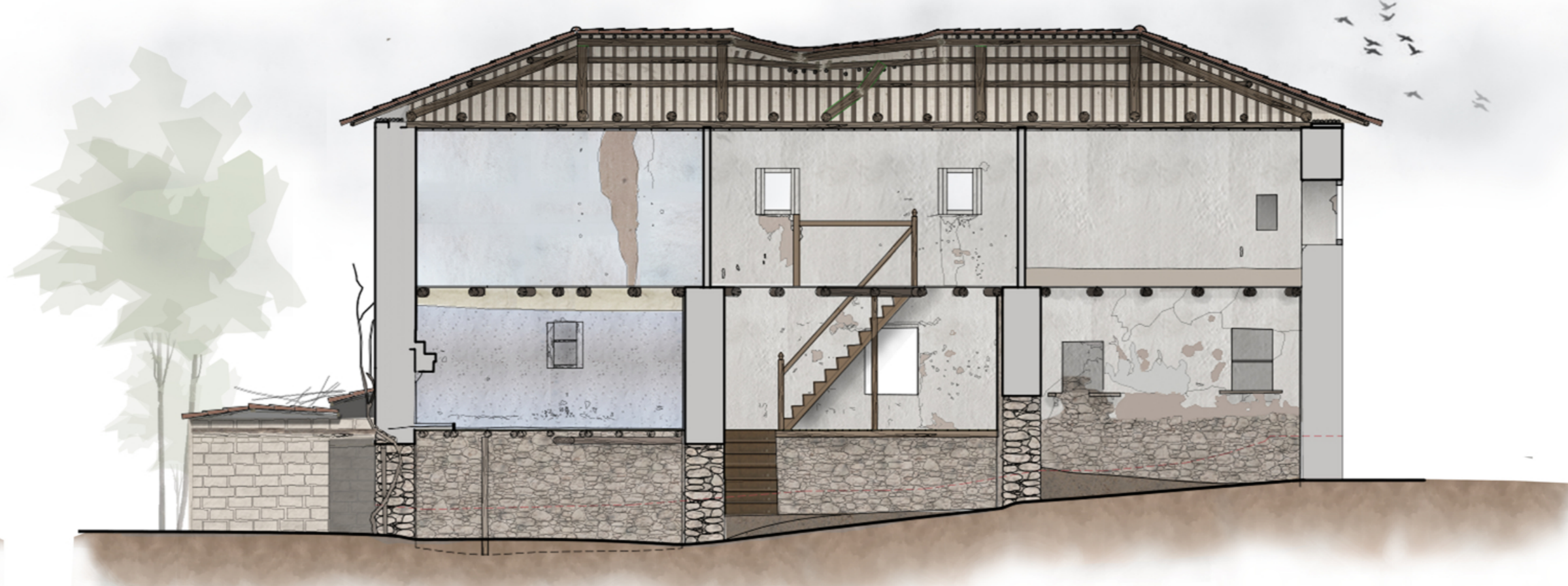
ΚΑΤΟΨΗ ΗΜΙΥΠΟΓΕΙΟΥ

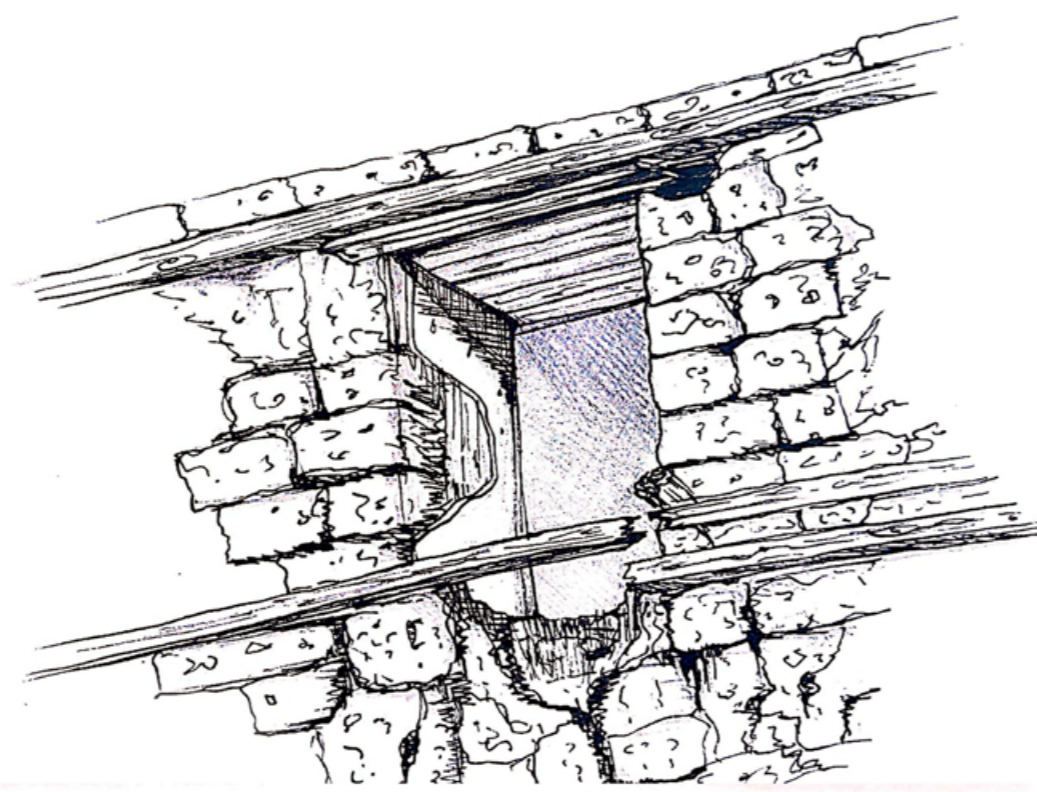
ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ | ΟΙΚΙΑ ΤΑΡΑΝΙΔΗΣ | ΕΑΡΙΝΟ ΕΞΑΜΗΝΟ 2019

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ:
Αρακαδάκη Μαρία, Δούση Μαρία, Λεφάκη Στυλιανή, Κωτσόπουλος Σοφοκλής, διδάσκων - ακαδημ. υπότροφος, Απόττος Σταύρος, Γκούντα Σόνια, Μούρτος Ιωάννης, Σιναμίδης Ιορδάνης, υποψήφιοι διδάκτορες Α.Π.Θ.

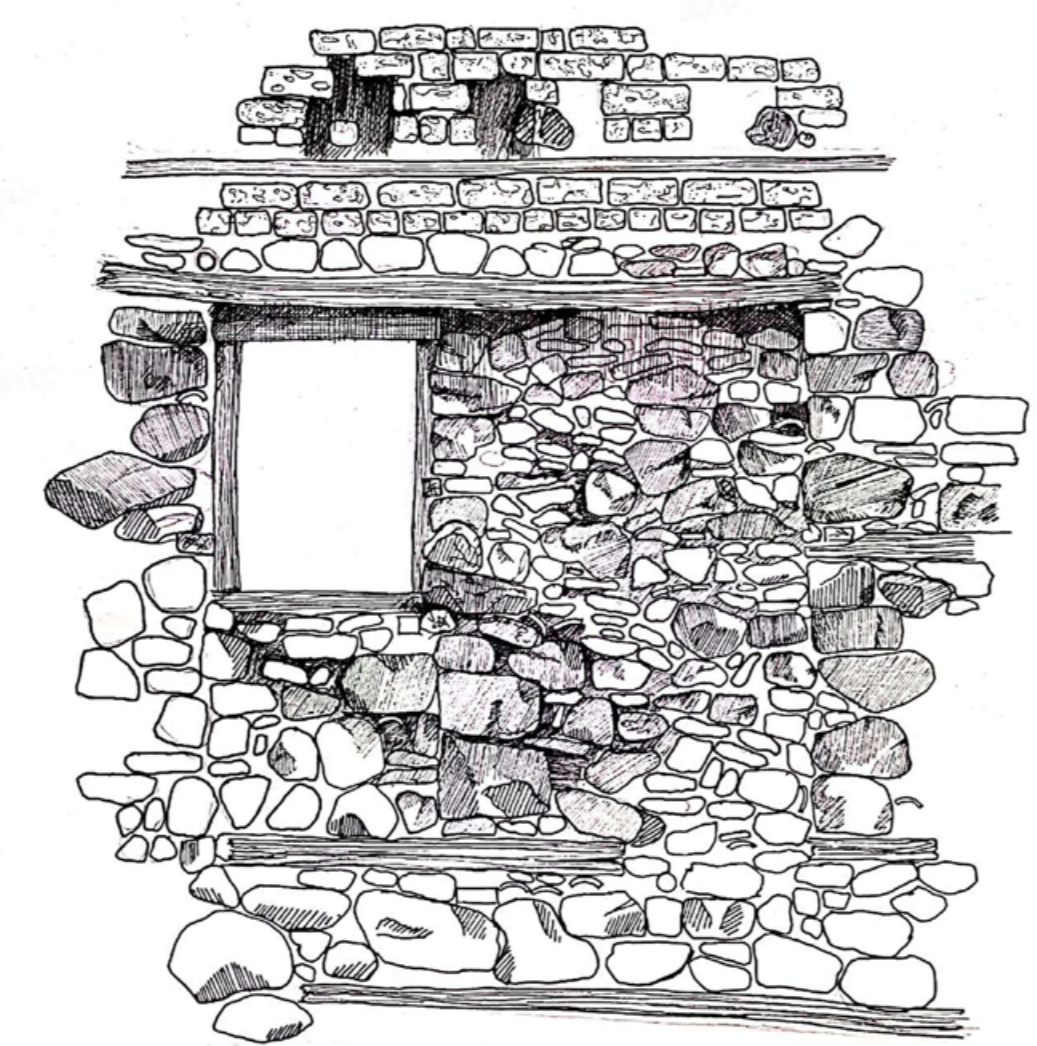
ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ:
ΑΚΡΙΤΙΔΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΗ, ΓΑΛΑΝΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ, ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΟΥΔΗ, ΔΟΣΠΡΑΣ ΧΑΡΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ ΛΗΔΑ, ΚΑΡΑΜΗΤΣΙΟΥ ΜΑΡΙΑ, ΜΕΤΑΞΙΩΤΗ ΝΕΦΕΛΗ, ΜΠΟΥΚΟΥΤΣΟΥ ΦΩΤΙΝΗ, ΡΙΖΟΓΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, Κ

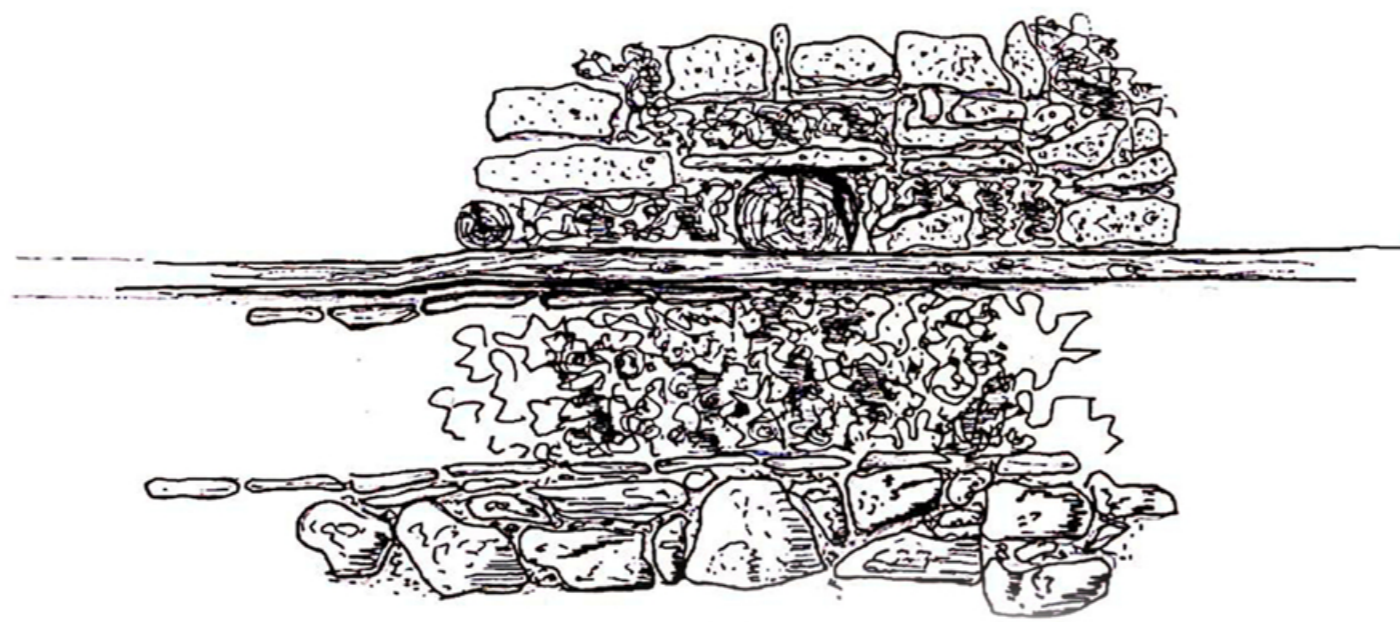
1. Κυλόκρτα Κεραμίδια
2. Συνδετικό κονίαμα
3. Άχυρα / Λεπτά καλάμια
4. Επιτεγίδες
5. Τεγίδες
6. Αμείβοντας
7. Οριζόντια δοκός
8. Στρωτήρας
9. Ξυλοδεσιά
10. Ομόπλινθοι
11. Κούφωμα Παραθύρου
12. Σανίδωμα
13. Πατόξυλο
14. Πέτρινη τοιχοποιία
15. Πηχάκια

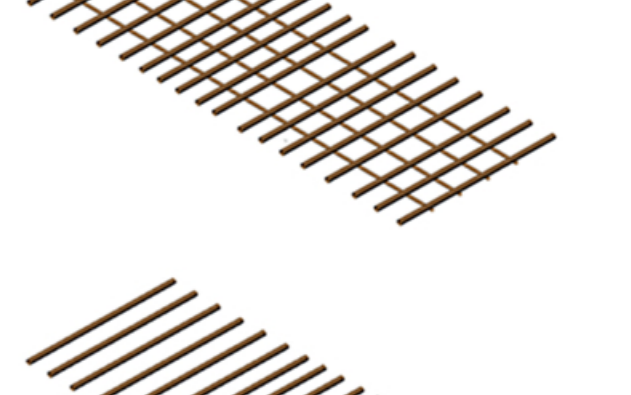
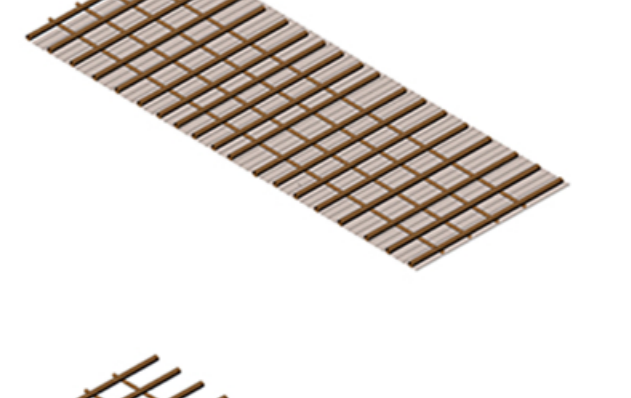
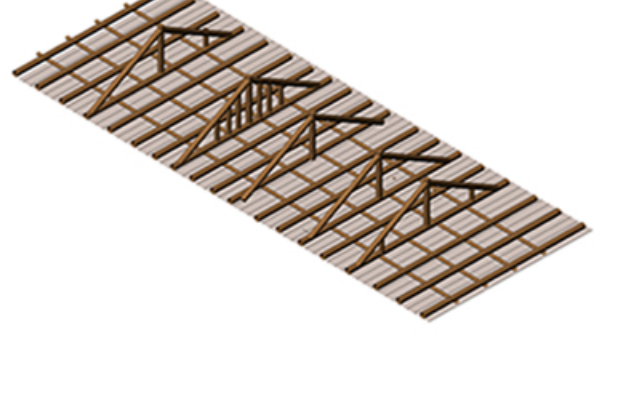
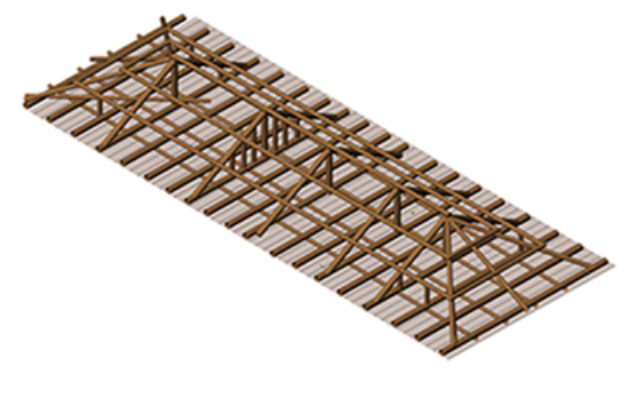
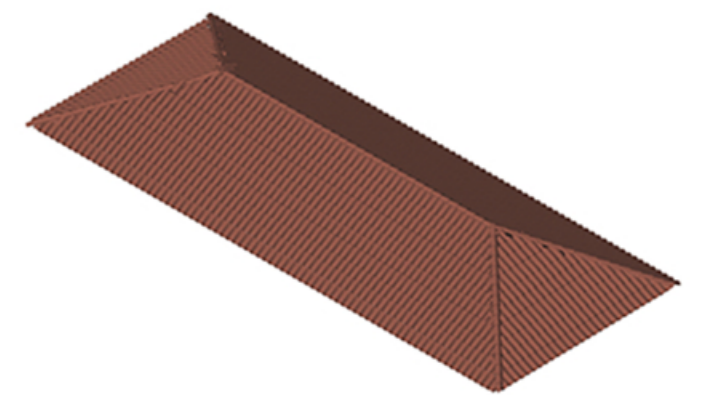
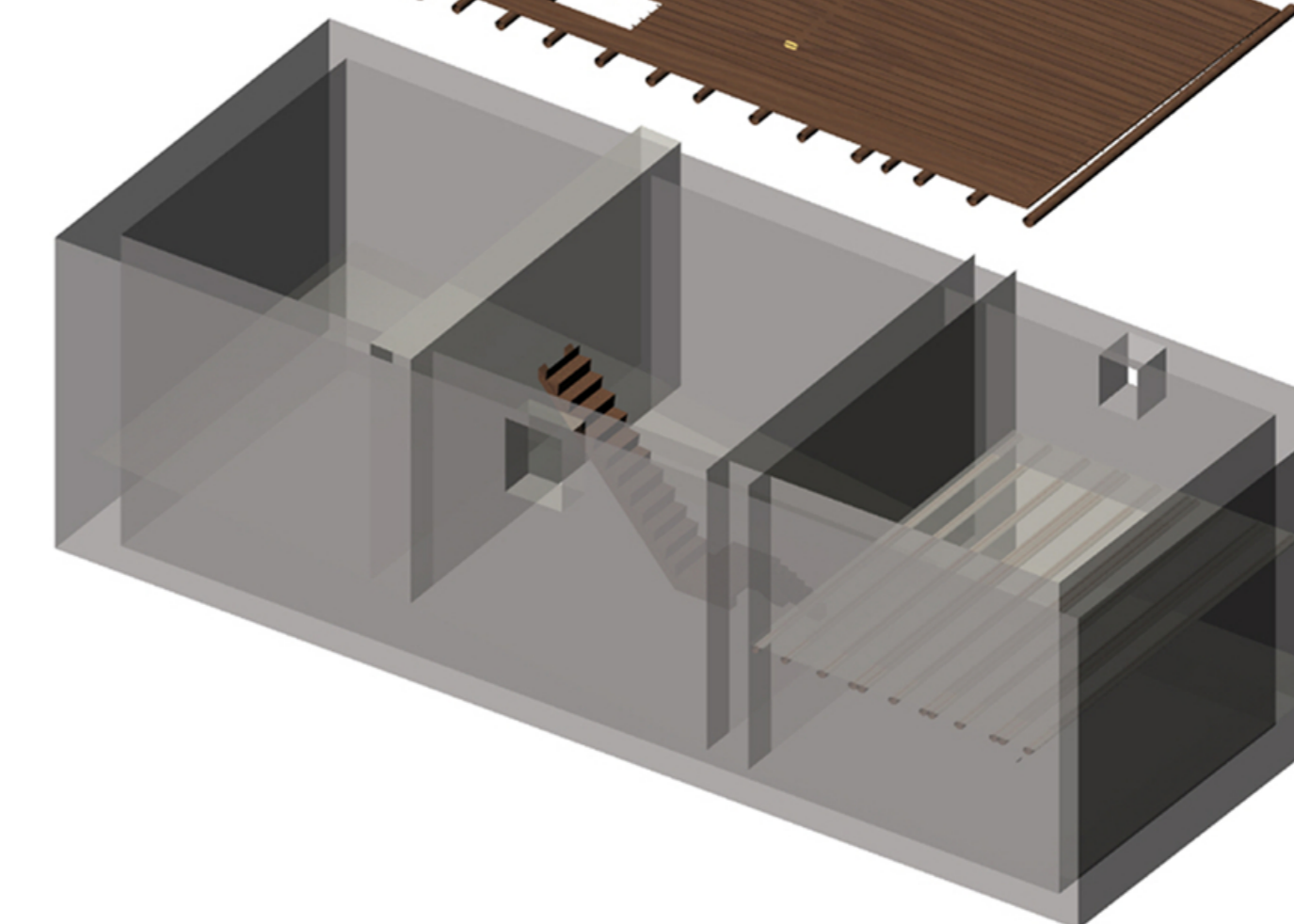
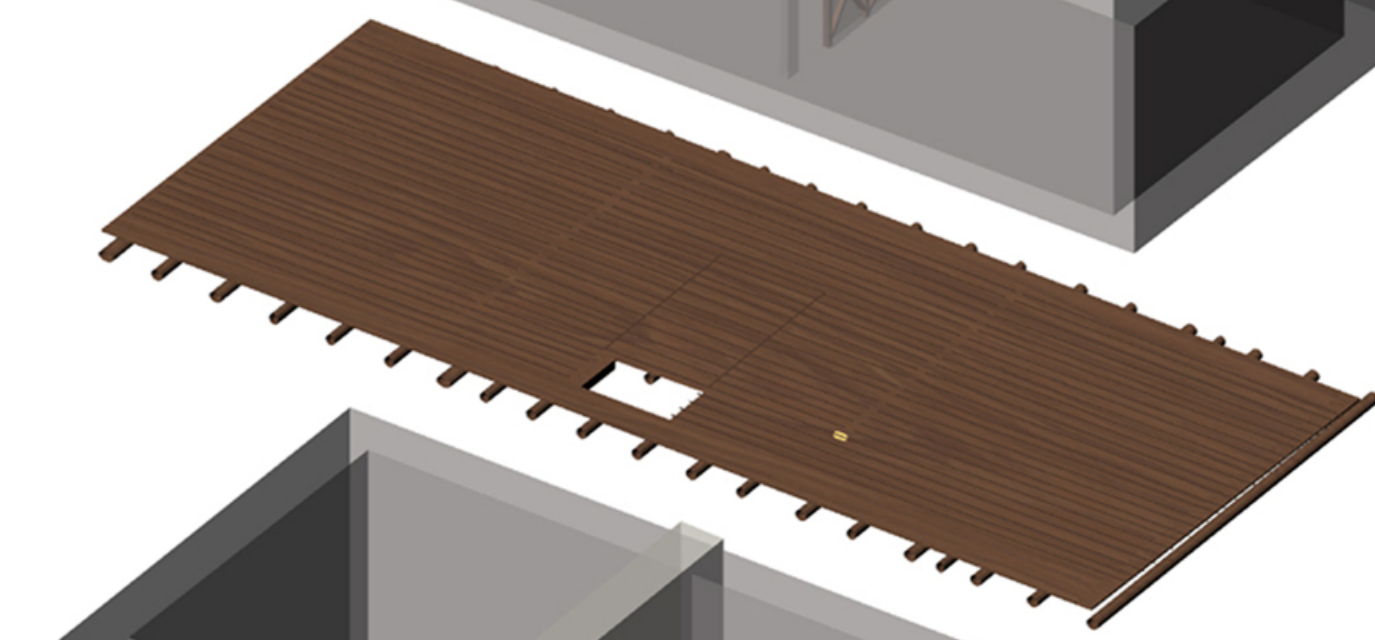
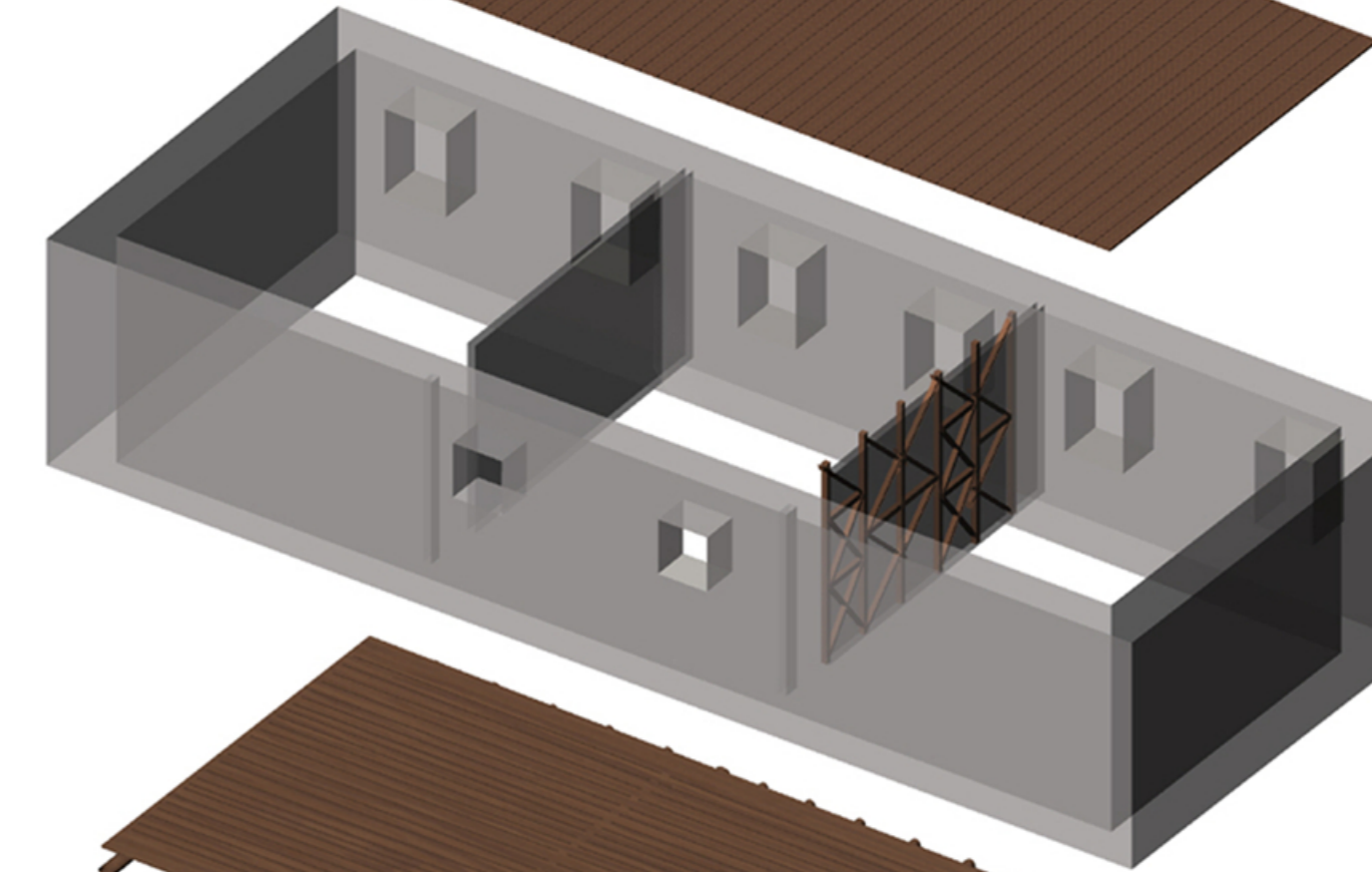
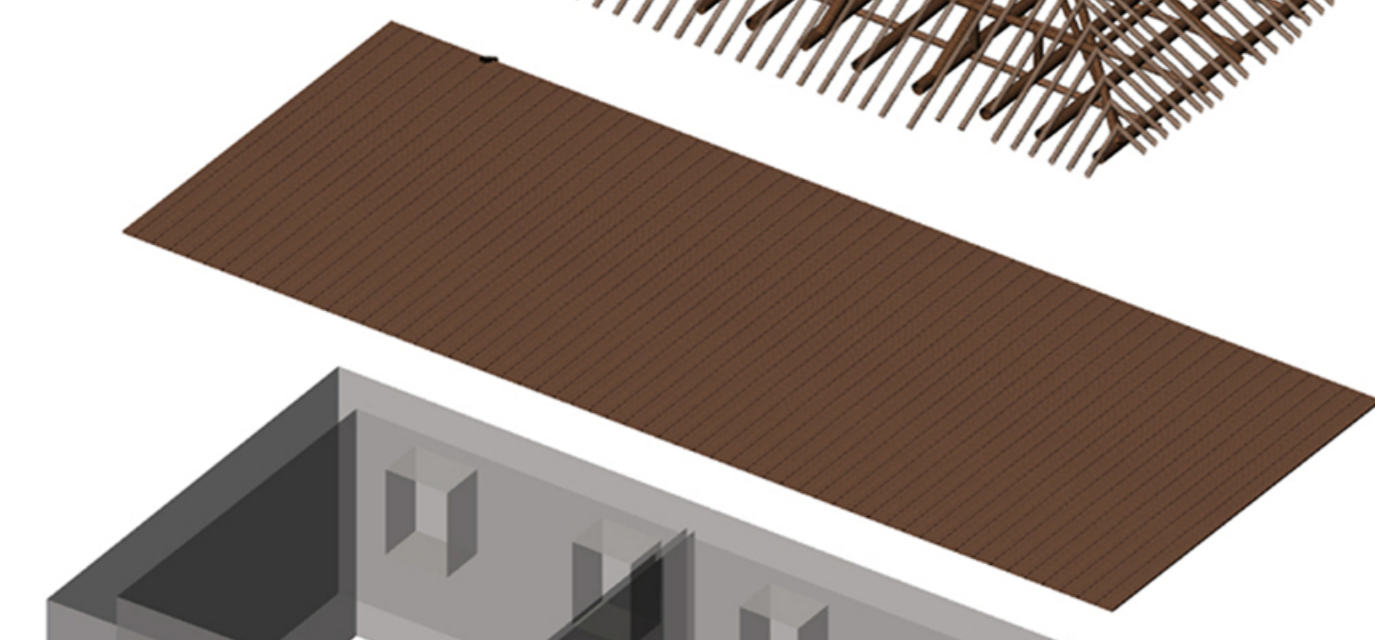
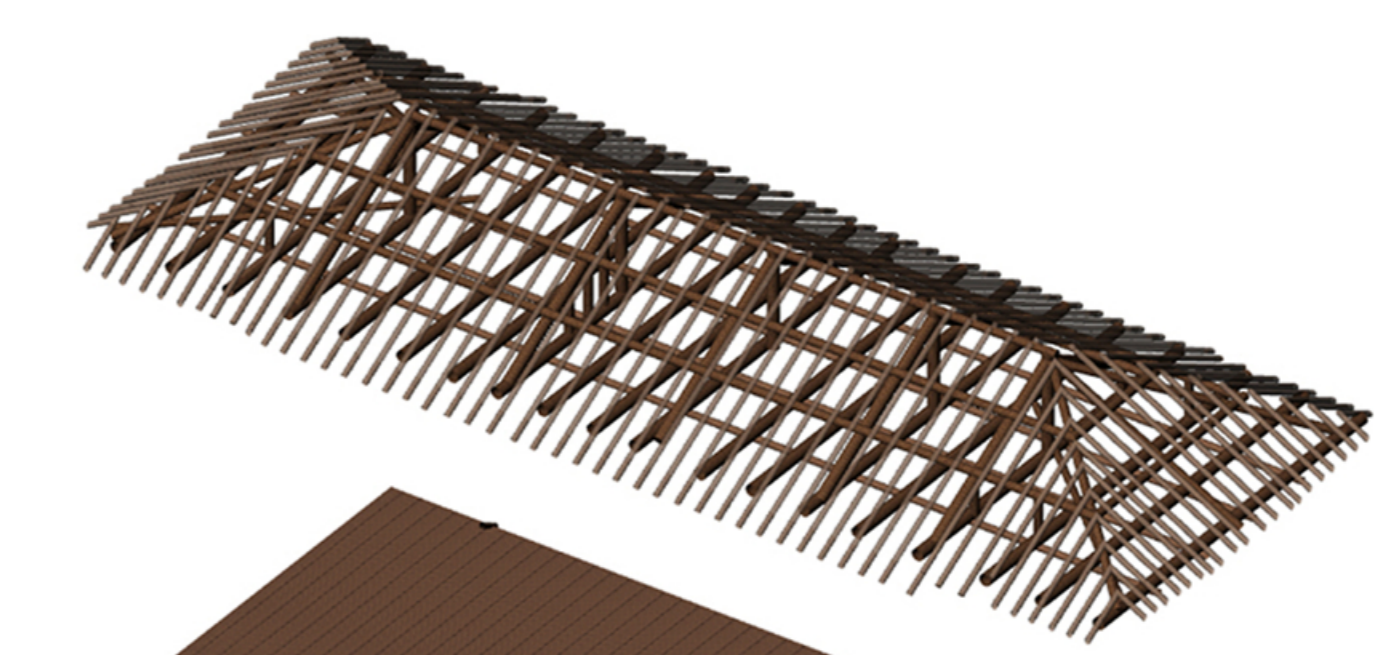
ΣΤΕΓΗ

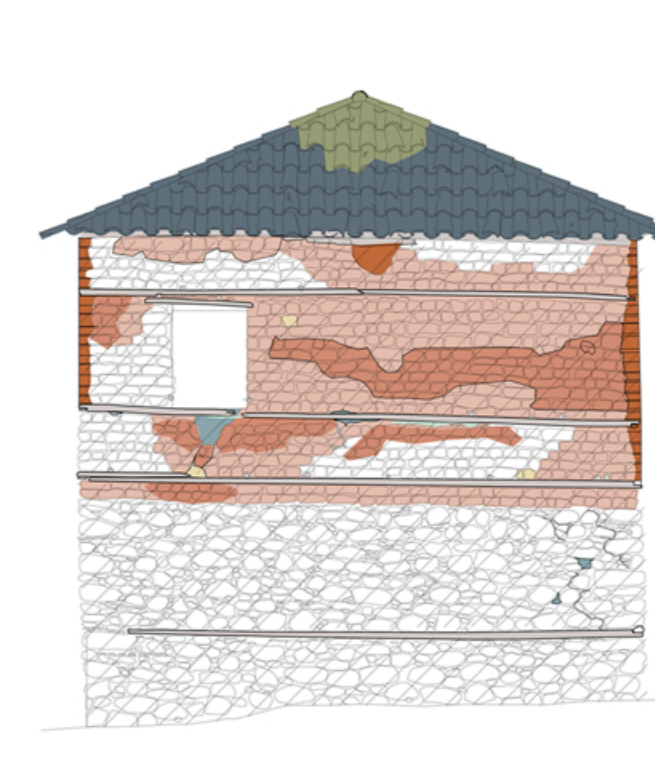
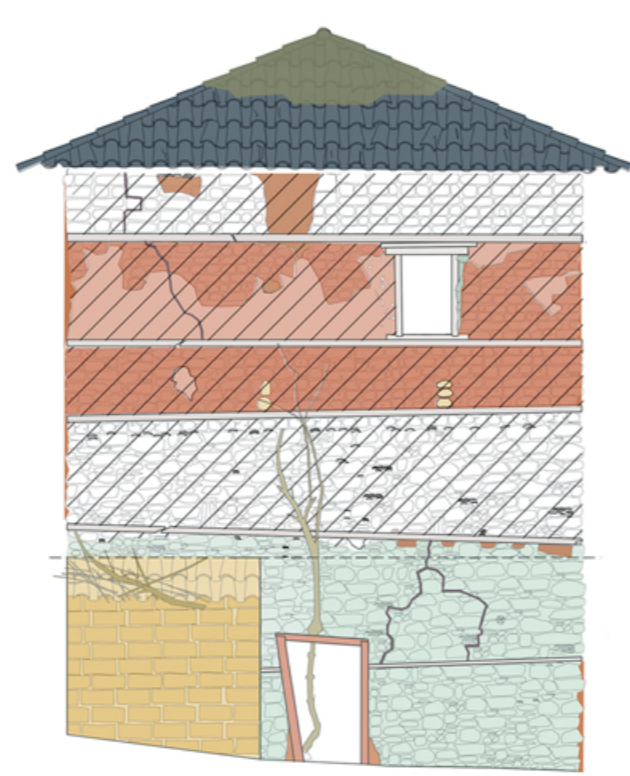
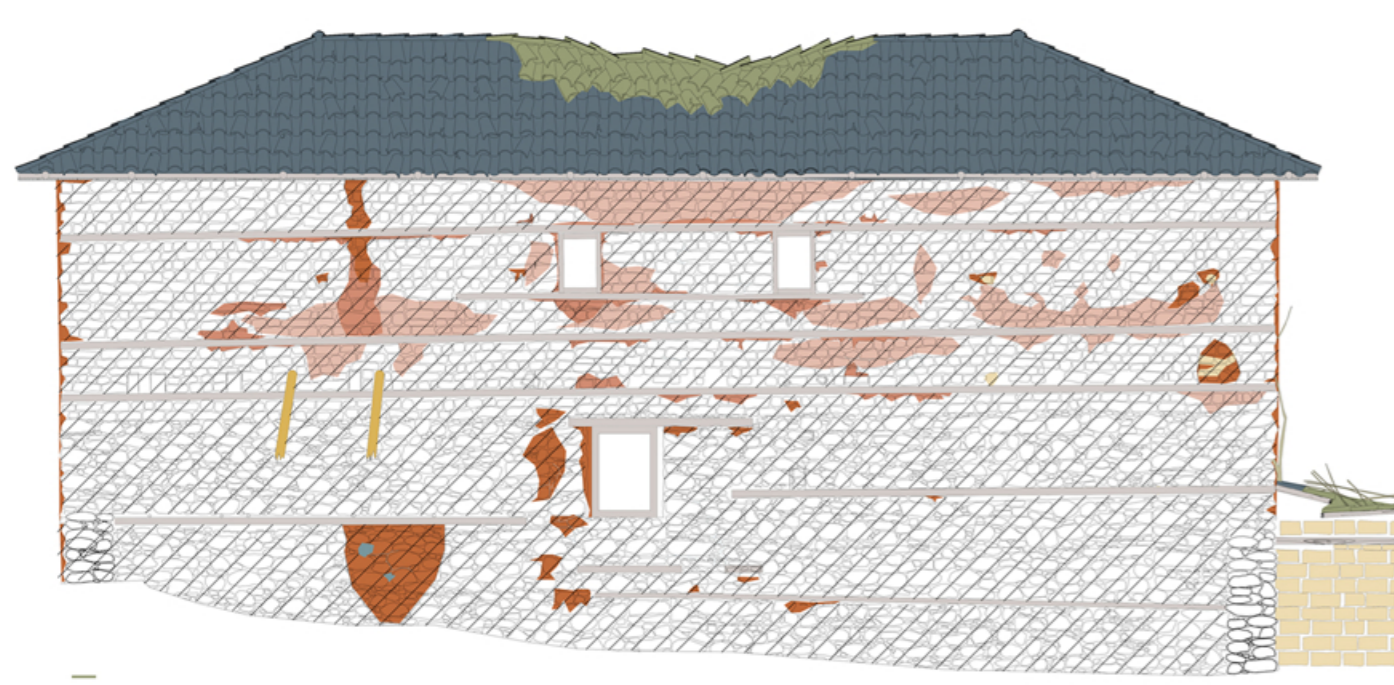
ΟΠΤΟΠΛΙΝΘΟΙ

ΠΕΤΡΙΝΗ ΤΟΙΧΟΠΟΙΙΑ

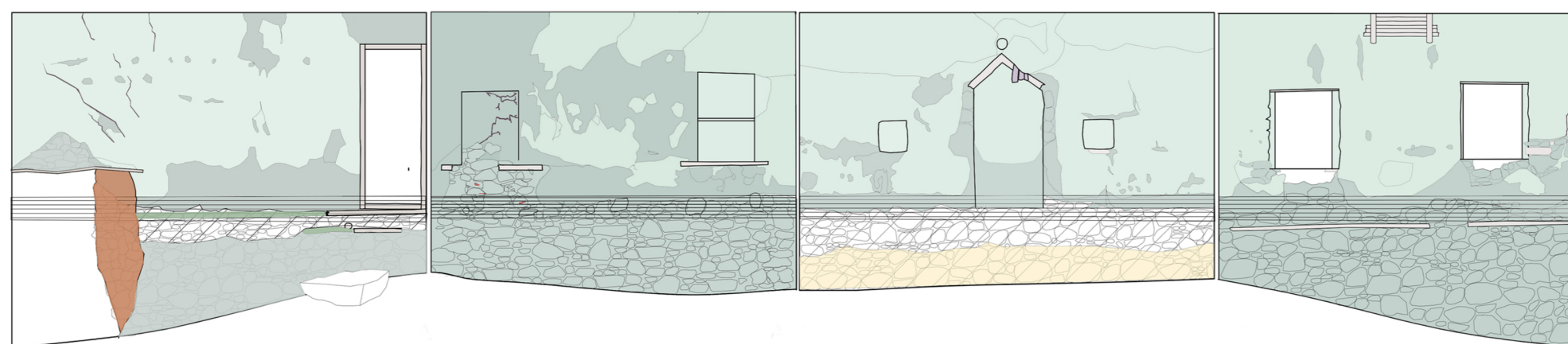

ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ

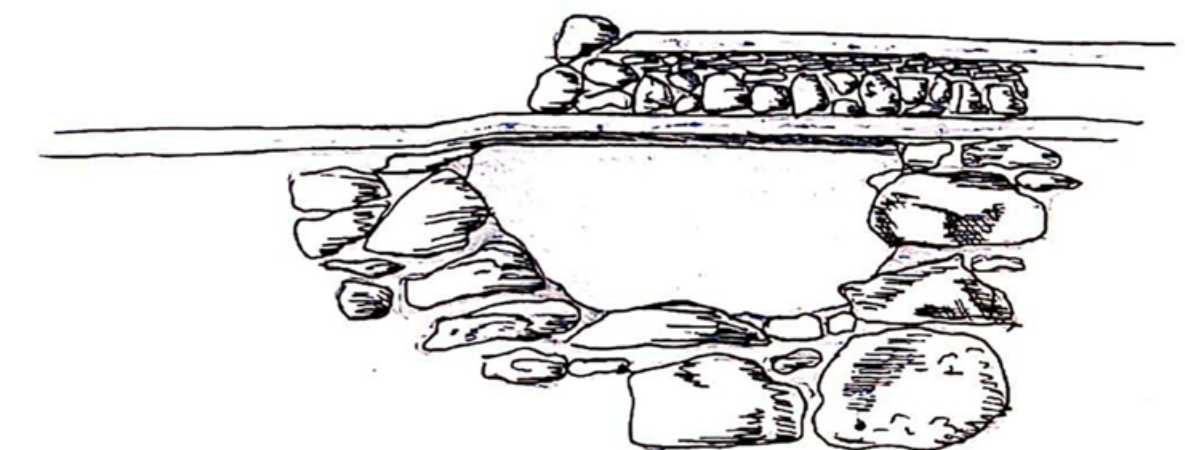
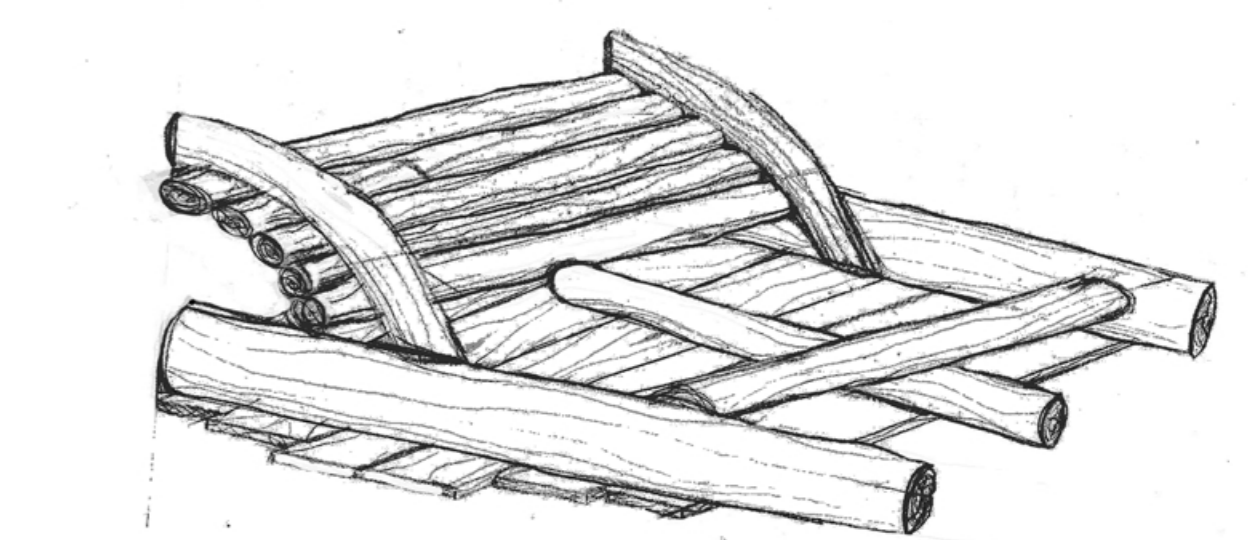

ΥΠΟΜΝΗΝΑ

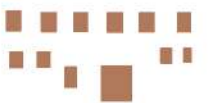
- ΚΑΘΙΣΤΗΣΗ ΣΤΕΓΗΣ
- ΣΗΜΕΙΑΚΗ ΦΘΟΡΑ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑ ΚΕΡΑΜΙΔΙΩΝ
- ΑΠΩΛΕΙΑ ΔΟΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ
- ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΕΣ ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ ΞΥΛΩΝ
- ΝΕΟΤΕΡΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ
- ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΗ ΑΛΛΟΙΩΣΗ ΟΠΤΟΠΛΙΝΘΩΝ
- ΑΠΟΣΑΦΡΩΜΕΝΟΣ ΟΠΤΟΠΛΙΝΘΟΣ
- ΑΛΛΟΙΩΜΕΝΗ ΛΙΘΟΔΟΜΗ ΛΟΓΩ ΠΥΡΚΑΓΙΑΣ
- ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΕΣ ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ ΞΥΛΟΥ
- ΔΙΑΜΠΕΡΕΙΣ ΡΟΓΜΕΣ
- ΕΛΛΕΙΨΗ ΔΑΠΕΔΟΥ
- ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΕΣ ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
- ΑΠΟΣΑΦΡΩΜΕΝΟ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑ
- ΔΟΜΙΚΕΣ ΡΟΓΜΕΣ
- ΟΛΙΚΗ ΠΤΩΣΗ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
- ΕΠΙΧΡΙΣΜΑ ΤΜΗΜΑ ΠΟΥ ΣΩΖΕΤΑΙ
- ΚΑΤΕΣΤΡΑΜΕΝΑ ΔΟΚΑΡΙΑ
- ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΒΛΑΣΤΗΣΗΣ
- ΑΠΩΛΕΙΑ ΞΥΛΟΔΕΣΙΑΣ

Συνοψίζοντας, το κτίριο κρίνεται ακατάλληλο για χρήση. Χρειάζεται υποστήλωση και επιδιορθώσεις. Αυτή η επεξεργασία θα χινηίμε χνώνμονα τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν την κατοικία (κλίση εδαφους, ανοίχματα/παραάθυρα, πλίνθοι και οπτοπλινθοι). Αυτά δίνουn χαρακτήρα στο κτίριο το οποίο είναι μοναδικό και επηρεάζουn έμμεσα τη νέα χρήση του. Μετα από μία έρευνα στη γύρω περιοχή καταλήξαμε πως αυτό που της λείπει είναι ένα Μουσείο- εκθεσιακος χωρος η και χωρος εκδηλωσεων κάτι που ταιριάζει στην ιστορία του κτιρίου

αποκατάσταση

ΑΚΡΙΤΙΔΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΗ, ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΟΥΔΗ ΚΑΡΑΜΗΤΣΙΟΥ ΜΑΡΙΑ ΜΕΤΑΞΙΩΤΗ ΝΕΦΕΛΗ ΜΠΟΥΚΟΥΤΣΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ
ΓΑΛΑΝΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ ΛΗΔΑ ΔΟΣΠΡΑΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΡΙΖΟΓΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

(χρωματική ανάλυση κτιρίου)

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ ΚΤΙΡΙΟΥ

ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ- ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ

ΓΕΝΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΔΟΜΗ

ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

<http://cbc-biotourism.biopolitics.gr/page.php?id=21>

<http://lyk-limnis.eyv.sch.gr/prespes/istoria.htm>

διαλέξεις μαθήματος

https://el.wikipedia.org/wiki/Εβλιχιά_Τσελεμπή

<https://elearning.auth.gr/course/view.php?id=11564>

[http://www.religiousgreece.gr/west-central-macedonia/-/as-](http://www.religiousgreece.gr/west-central-macedonia/-/as-set_publisher/3qlw8hzBmYgG/content/asketaria-fes-megales-prespas)

[set_publisher/3qlw8hzBmYgG/content/asketaria-fes-megales-prespas](http://www.religiousgreece.gr/west-central-macedonia/-/as-set_publisher/3qlw8hzBmYgG/content/asketaria-fes-megales-prespas)

https://tolmwannika.blogspot.com/2013/08/blog-post_21.html

<http://www.lithoksou.net/p/oikismoi-tis-florinas-poy-archizoyn-apo-g>

<http://www.prespes.gr/prespa/index.php/2015-11-02-21-06-17>

<http://magdax.blogspot.com/2013/04/prespes-greece.html>

<https://mapio.net/wiki/Q3298944-el/>

καραδέδος/πρέσπες

5a.arch.ntua.gr/project/982/1672

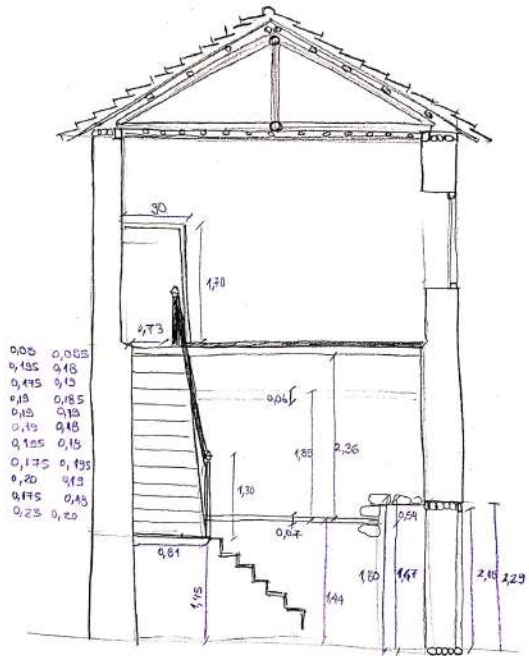
www.ktirio.gr/εφαρμογες/στεχες-οψεις/βασικά-στοιχεία-ξύλινων-ζευκτών

<https://e-class.teilar.gr/modules/document/file.php/FURN119/4ο%20Ξύλινες%20στέχες.pdf>

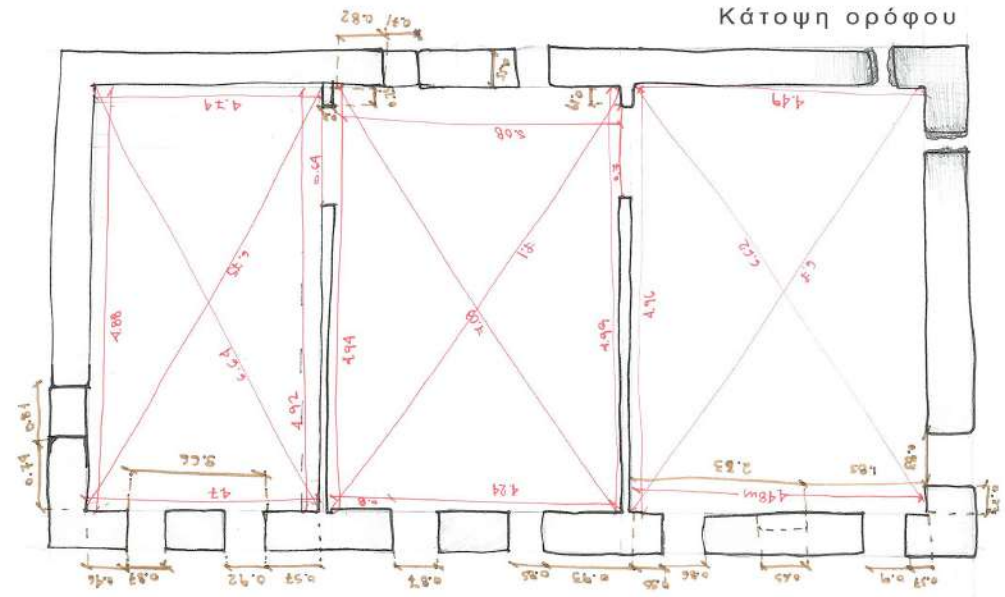
<https://cob.gr/technikes/122-adobe-bricks.html>

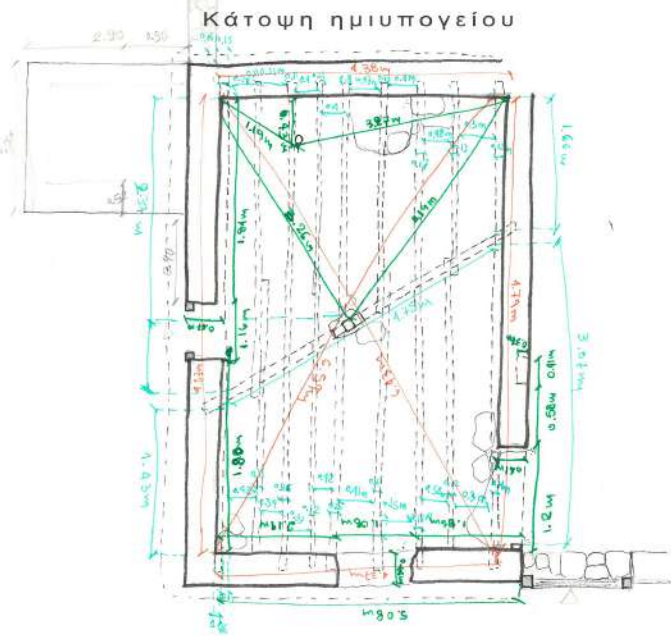
ΣΚΑΡΙΦΗΜΑΤΑ- ΔΟΥΛΕΙΑ ΠΕΔΙΟΥ

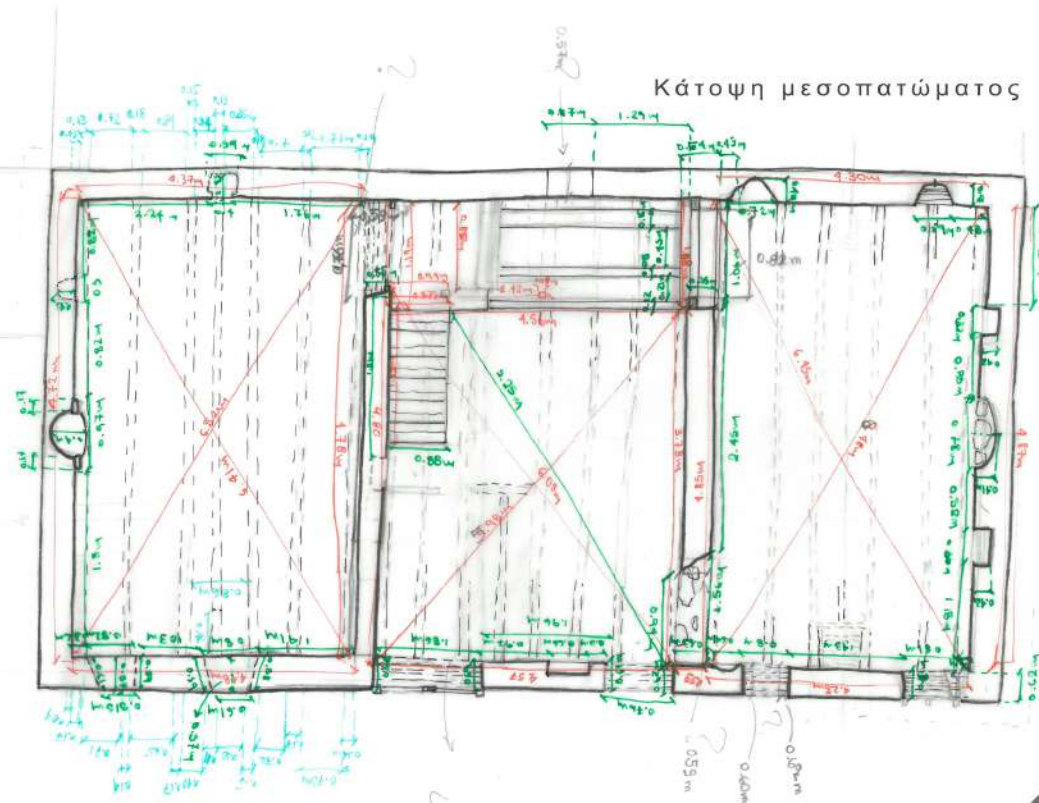
εγκάρσια τομή

Κάτοψη ορόφου

Κάτοψη ημιυπογείου

Κάτοψη μεσοπατώματος

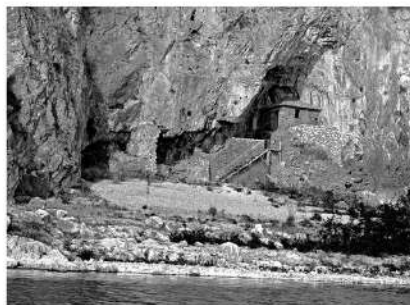
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΕΡΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Δείγματα αρχικής κατοίκησης στην περιοχή εντοπίζονται κατά τους νεολιθικούς χρόνους, κυρίως από την εποχή του Χαλκού και έπειτα, από νομαδικούς πληθυσμούς Μοσσολικής καταγωγής. Λόγω της θέσης και την γεωμορφολογίας της (φυσική οχύρωση απο τα παρακείμενα όρη , εύφορο έδαφος και υδάτινο στοιχείο) η Πρέσπα γίνεται σταδιακά τόπος μόνιμης κατοίκησης και δημιουργούνται παραλίμνιοι οικισμοί. Στα 1200 π.Χ. οι κάτοικοι οργανώνονται και ιδρύονται ανεξάρτητα βασίλεια από δωρικά ελληνικά φύλλα που ονομάζονταν Φρύγες (ή αρχαιότερα Βρύγες απο όπου και η αρχική ονομασία των λιμνών Μικρή και Μεγάλη Βριγηίδα). Κατά τα μέσα του 4ου π.Χ. αιώνα την περιοχή καταλαμβάνει ο Φίλιππος ο Β΄ , αυτοκράτορας της μακεδονικής δυναστείας και η ευρύτερη περιοχή της Φλώρινας αποτελεί αυτόνομο μακεδονικό βασίλειο. Μετά τον θάνατο του Μ. Αλεξάνδρου, απογόνου του Φιλίππου, και την παρακμή της μακεδονικής δυναστείας επέρχεται η Ρωμαϊκή κατάκτηση γύρω στο 150 π.Χ.

Η Πρέσπα παραμένει υπό Ρωμαϊκή κυριαρχία εως τον χωρισμό της αυτοκρατορίας στο Δυτικό και Ανατολικό τμήμα και η ευρύτερη περιοχή της Κωνσταντινούπολης το 330 εντάσσεται στο έδαφος της ανατολικής Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας ή Βυζάντιο. Γενικότερα στην περιοχή όπως και σε ολόκληρη την Βυζαντινή επικράτεια από τον 4ο αιώνα και έπειτα διαδίδεται ο Χριστιανισμός και χτίζονται αρκετοί ναοί. Η Πρέσπα γίνεται σημαντικό κομμάτι της Βυζαντινής αυτοκρατορίας καθώς ως γενέτειρα του αυτοκράτορα Ιουστινιανού (527-565 μ.Χ.) αποκτά ιδιαίτερα προνόμια και ονομάζεται Πρώτη Ιουστινιανή Επαρχία. Αργότερα, τους μέσους Βυζαντινούς χρόνους (9ο έως τον 11ο αι.) η ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων αποτελεί χώρο σλαβικών διεκδικήσεων έναντι της Βυζαντινής αυτοκρατορίας. Τον 10 μ.Χ. αι. η Πρέσπα δέχεται επιδρομές από Βουλγαρικά Φύλλα και ο ηγεμόνας Σαμουήλ (τσάρος της πρώτης Βουλγαρικής Αυτοκρατορίας απο το 997 έως το 1014 μ.Χ.) την καταλαμβάνει προσωρινά το 1018 και χτίζει τον ναό του Αγίου Αχιλλείου. Στις αρχές της δεύτερης χιλιετίας ο Βυζαντινός αυτοκράτορας Βασίλειος Β΄ (της μακεδονικής δυναστείας) προσπάθησε να αποκαταστήσει τα σύνορα του Βυζαντίου νικώντας τον Σαμουήλ στη μάχη του κλειδίου (για αυτό αργότερα πήρε το προσωνύμιο Βουλγαροκτόνος) προσαρτώντας πάλι την Πρέσπα στην εδαφική επικράτεια του Βυζαντίου. Απο το 1259 έως το 1281 η πρέσπα παραμένει υπό Βυζαντινή διοίκηση (αυτοκρατορία της Νίκαιας και του Μιχαήλ Η΄ Παλαιολόγου) και ακολουθεί μια ταραγμένη περίοδος κατα την οποία καταλαμβάνεται προσωρινά από διάφορους ηγεμόνες π.χ το 1331-1355 ο κατακτητής Σέρβος Στέφανος Ντούσαν ενώ το 1246 ο αυτοκράτορας της Νικαίας Ιωάννης Γ΄ Βατάτζης.

ασκηταριό μικρής Ανάλυψης, 15ος αι. Ψαράδες

Ναός Αγίου Γερμανού, 10ος αι.

Το 1386 οι Οθωμανοί κυριαρχούν σε ολόκληρη τη Μακεδονία και επέρχεται μια περίοδος ταραγμένων χρόνων και ληστρικών επιδρομών. Η ανασφάλεια που προκαλείται στους κατοίκους της οθωμανικής αυτοκρατορίας οδηγεί σε δημογραφικές ανακατατάξεις , μετακινήσεις πληθυσμών ή ακόμη και ίδρυση νέων οικισμών σε ποιο οχυρές θέσεις. Χαρακτηριστικά , η μετακίνηση των παραλίμνιων οικισμών σε ημιορεινές θέσεις στις Πρέσπες εντοπίζεται τον 16ο και 17ο αιώνα.

Η θέση τους επιλέγεται με βασικό κριτήριο την ασφάλεια (πλαγιές μακριά από τις διαδρομές των Τούρκων και τη θάλασσα) καθώς και τη διαθεσιμότητα νερού (εγκατάσταση κοντά σε κατερχόμενα ρέματα), γεωργικής γης, πρόσβαση σε ξυλεία και βοσκοτόπων. Εδώ θα πρέπει να τονιστεί ότι από την αρχή δημιουργίας των οικισμών γίνεται διαχωρισμός της κατοικίας με τον χώρο των ζώων.

Οι νέοι οικισμοί δεν έχουν ξεκάθαρη αμυντική οργάνωση αλλά η οχύρωση επιτυγχάνεται από την οργανική -καμπυλομορφή ανάπτυξη του οδικού δικτύου, την επιλογή του κατάλληλου αναγλύφου και την δημιουργία περιβόλων .Ο οικισμός εσωτερικά εμφανίζει αδιαμόρφωτους δ ημόσιους χώρους, συχνά ασυσχέτιστους με κάποια λειτουργία (απουσία ναού ή δημόσιου κτιρίου). Στο κέντρο του εντοπίζονται περιοχές με πιο πυκνή ή αραιή δόμηση καθώς η χωροθέτηση των κτισμάτων δεν ακολουθεί κάποιο πολεοδομικό σχέδιο αλλά ανταποκρίνεται στις εκάστοτε ανάγκες . Ο επιθυμητός προσανατολισμός των κτισμάτων είναι πάντα ο Νότιος ώστε να εκμεταλλεύονται τα ηλιακά οφέλη αλλά λόγω των συνθηκών δεν επικρατεί πάντα. Οι κατοικίες εμφανίζουν μια εσωστρέφεια με την κεντρική είσοδο να βρίσκεται στην πλευρά του δημόσιου δρόμου ενώ στο πίσω μέρος αναπτύσσεται η αυλή που αποτελεί τον σημαντικό εξωτερικό χώρο του σπιτιού. Ο Τούρκος περιηγητής Εβλιγιά Τσελεμπί που περνάει από την Πρέσπα περίπου το 1640 αναφέρει στο έργο του 'το βιβλίο των ταξιδιωτών ' ότι υπάρχουν 40 εύπορα χωριά. Αντίθετα, ο Francois Rouqueville στις αρχές του 19ου αιώνα αναφέρει 46 χωριά και 11.500 κατοίκους., ενώ στην καταγραφή του 1864 η Οθωμανική διοίκηση αναφέρει 29 χωριά.

Στις αρχές του 19ου αιώνα οι Πρέσπες περιέρχονται στην κυριαρχία του Αλή Πασά ενώ το 1860 αρχίζουν βουλγαρικές διεκδικήσεις στην περιοχή της Μακεδονίας. Εντωμεταξύ, γίνονται προσπάθειες και από την Ελληνική πλευρά για την απαλλαγή από την Οθωμανική κυριαρχία και την προσάρτηση της Μακεδονίας στο ελληνικό κράτος. Το 1894 η εισβολή των Βουλγάρων στη Μακεδονία αναγκάζει τους ντόπιους κατοίκους να υποταχθούν στη βουλγαρική οργάνωση.

Κατά τον 19ο αιώνα τα χωριά οριστικοποιούνται σε μέγεθος και έκταση ενώ τα νέα κτίρια αναγείρονται στην θέση παλαιότερων ή στα κενά οικοπέδα πυκνώνοντας το δίκτυο. Η οργάνωση στις διάφορες περιοχές του οικισμού-γειτονιές γίνεται κατ'οικογένειες (σύστημα των πατριών). Το πλέον χαρακτηριστικό μορφολογικό στοιχείο της περιόδου είναι η ανάπτυξη του στεγασμένου ημιυπαίθριου χώρου, το λεγόμενο χαγιάτι που παραλαμβάνει πλήθος χρήσεων από την οικογένεια και διαμορφώνεται στην μεγάλη πλευρά των κατοικιών. Ένα επίσης διαδεδομένο στοιχείο της παραδοσιακής αρχιτεκτονικής είναι οι τμηματικές προεξοχές του ορόφου, είτε ως κλειστός χώρος (σαχνισί) είτε ως ανοιχτός εξώστης.

Κύρια ασχολία των κατοίκων είναι η γεωργία, η κτηνοτροφία και η αλιεία, ενώ η εμπορική δραστηριότητα εμφανίζεται αργότερα και περιορισμένη λόγω της απομονωμένης θέσης της Πρέσπας.

Επαναστατικές δράσεις εμφανίζονται από τη δεκαετία του 1870 και κατά την περίοδο 1904-1908, στην ευρύτερη περιοχή Μοναστηρίου – Φλώρινας – Καστοριάς με την έξαρση του Μακεδονικού Αγώνα.

Αρκετοί κάτοικοι μεταναστεύουν. Το 1912 η περιοχή ενσωματώνεται στο Ελληνικό Κράτος και αριθμεί περίπου 12.000 κατοίκους. Κατά τη διάρκεια του Α' Παγ

κοσμίου Πολέμου, η περιοχή βρέθηκε υπό τον έλεγχο γαλλικών στρατευμάτων. Με τη συνθήκη του Βουκουρεστίου το 1913 το νότιο τμήμα των λιμνών καταχωρήθηκε στην Ελλάδα, ενώ τα σημερινά σύνορα οριστικοποιήθηκαν το 1924.

Την ίδια περίοδο κάποια χωριά (Λευκώνας, Λαιμός, Πύλη, Άγιος Γερμανός) καθώς και η ευρύτερη περιοχή υποδέχονται το μεταναστευτικό κύμα οικογενειών προσφύγων λόγω ανταλλαγής των πληθυσμών από τον Πόντο και την Μ. Ασία. Ο Μεσοπόλεμος είναι περίοδος ακμής για την Πρέσπα καθώς αναπτύσσεται ο συνεταιρισμός, κυρίως στον αγροτικό τομέα, και επιτυγχάνεται ανάπτυξη στην κτηνοτροφία, τη γαλακτοκομία, την επεξεργασία μαλλιού και δερμάτων, τη χειροτεχνία, την υφαντική, την ταπητουργία μέσω ενός δικτύου επικοινωνιών και μεταφοράς προϊόντων με καραβάνια και πλανόδιους πωλητές.

Εξαιτίας των συναλλαγών με τα αστικά κέντρα τα χωριά δέχθηκαν μια σχετική ανάπτυξη και επομένως οικοδομική δραστηριότητα (κυρίως στον Άγιο Γερμανό), η οποία ωστόσο επηρεάστηκε από τον Νεοκλασικισμό που αναδείχθηκε ως κυρίαρχο ρεύμα στις σημαντικές πόλεις της ελληνικής επικράτειας. Κατά τη δεκαετία του 1950 η περιοχή υπήρξε πεδίο μεγάλων μαχών που είχαν σαν αποτέλεσμα την ερήμωση της περιοχής κυρίως λόγω μετανάστευσης (παρέμειναν μόνο 12 οικισμοί με 3.000 κατοίκους στο σύνολο). Στις επόμενες δεκαετίες οι οικισμοί συντηρήθηκαν λόγω των εμπορικών και οικονομικών δραστηριοτήτων της Διασποράς, η οποία έστειλε χρήματα στη γενέθλια πόλη τα οποία κατευθύνονταν προς την κατανάλωση και την κοινωνική αναπαραγωγή και όχι σε παραγωγικές επενδύσεις.

Άγιος Γερμανός
εμφύλιος

Απόβαση στις Πρέσπες
εμφύλιος

Άγιος Γερμανός 1914

ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Η περιοχή ενδιαφέροντος μέσα στην οποία εντάσσεται ο οικισμός με το κτίσμα που μελετάμε αφορά τον Άγιο Γερμανό, ημιορεινό χωριό του νομού Φλώρινας πάνω από την Μεγάλη Πρέσπα. Η ονομασία του χωριού «Γέρμαν» οφείλεται στον ναό του 10ου αιώνα αφιερωμένο στον Άγιο Γερμανό (Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως) η οποία διατηρήθηκε καθ' όλη την διάρκεια της Οθωμανικής κυριαρχίας. Ο Άγιος Γερμανός αποτέλεσαι κεφαλοχώρι της περιοχής ενώ κατά την διάρκεια της Οθωμανικής κατάκτησης (και κυρίως τον 19ο αιώνα) έξω από τον κεντρικό πυρήνα του χωριού διαμορφώθηκε ισχυρή Τουρκική συνοικία.

Με την παρακμή της Οθωμανικής δύναμης και την έναρξη των Βαλκανικών πολέμων η περιοχή αποτέλεσε πεδίο διεκδικήσεων και μαχών που προκάλεσαν σημαντικές ανακατατάξεις. Αποτέλεσμα του πολέμου και των καταστροφών ήταν το μεγάλο μεταναστευτικό κύμα στις αρχές του 20ου αιώνα προς στις ΗΠΑ. Μέχρι το 1913 δεν υπήρχε εθνική ομοιογένεια στην περιοχή και μεγάλο μέρος του πληθυσμού παρέμενε σλαβόφωνο. Μετά την μικρασιατική καταστροφή και ανταλλαγή των πληθυσμών οι μουσουλμάνοι κάτοικοι της Οθωμανικής συνοικίας αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις ιδιοκτησίες τους οι οποίες παραχωρήθηκαν σε πρόσφυγες ενώ παράλληλα υπήρξε προσπάθεια απομάκρυνσης και του Σλαβόφωνου πληθυσμού με την ένταξη της περιοχής στο Ελληνικό κράτος.

Κατά την περίοδο του εμφυλίου η Πρέσπα γίνεται σημείο συγκέντρωσης ατόμων με αριστερή ιδεολογία οπότε και λόγω της έντονης πολιτικής αντιπαλότητας μεταξύ του καθεστώτος και των κατοίκων η χωροφυλακή καίει 150 σπίτια και αποθήκες. Από το 1949 και έπειτα οι κάτοικοι εγκαταλείπουν σταδιακά το χωριό και καταφεύγουν στη Γιουγκοσλαβία και σε χώρες της Ανατολικής Ευρώπης όπου αναζητούν καταφύγιο έως τον τερματισμό του πολέμου. Χαρακτηριστικά το 1951 ο Άγιος Γερμανός ερημώνεται πλήρως και αριθμεί 0 κατοίκους.

Το Ελληνικό κράτος σε μια προσπάθεια ενίσχυσης της οικονομίας του χωριού παραχωρεί ιδιοκτησίες σε Πόντιους και ελληνόφρονες Βλάχους από την Ήπειρο. Η προσπάθεια αυτή δεν αποδίδει τα αναμενόμενα αποτελέσματα και ο πληθυσμός παραμένει λίγος με κύρια ασχολία την κτηνοτροφία και την γεωργία.

Στο παρακάτω πίνακα φαίνονται με εμφανή τρόπο οι πληθυσμιακές διακυμάνσεις του δήμου του Αγ. Γερμανού :
 Δημογραφική Ανάπτυξη:

Έτος	1928	1940	1951	1961	1971	1981	1991	2001
Πληθ.	1.622	2.177	0	689	478	237	267	231

ΣΥΓΧΡΟΝΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΕΡΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Τα τελευταία χρόνια η Πρέσπα έχει αναγνωριστεί ως περιοχή διεθνούς ενδιαφέροντος τόσο εξαιτίας του φυσικού της τοπίου όσο και εξαιτίας της ιστορικής της σημασίας. Ο χαρακτηρισμός των οικισμών ως Ψαράδες και Άγιος Γερμανός ως παραδοσιακοί καθώς κάποιων ως οικισμοί με ιδιαίτερο αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον ενθάρρυνε την ανάπτυξη οικονομικών δραστηριοτήτων και μορφών τουρισμού. Λόγω του ιδιαίτερου κάλλους και αναγνωρίζοντας την σημασία της διατήρησης των ιδιαίτερων περιβαλλοντικών συνθηκών στην ευρύτερη περιοχή των Πρεσπών διαμορφώθηκε ο Εθνικός Δρυμός (το 1974) προσελκύοντας έτσι όλο και περισσότερους επισκέπτες. Ιδιωτικές πρωτοβουλίες

ανάδειξης της περιοχής (κυρίως το 1970 -1980)θα τονώσουν πρόσκαιρα την τοπική οικονομία με την δημιουργία επενδύσεων(όπως το λατομείο μαρμάρου, κονσερβοποιείο). Με την αναγνώριση των τοπικών προϊόντων, με κυρίαρχα τα όσπρια (καθώς η Πρέσπα είναι μονοκαλλιέργεια), απο τ 90 και έπειτα τώνεται η αγροτική παραγωγή και εμπορία.

Σήμερα η περιοχή αριθμεί περίπου 1.500 μόνιμους κατοίκους. Κεφαλοχώρι της περιοχής είναι ο Λαιμός που φιλοξενεί και το δημαρχείο του Δήμου ωστόσο το κέντρο πληροφόρησης και περιβαλλοντικής εκπαίδευσης στεγάζεται σε κτίσμα παραπλεύρως της πλατείας του Αγίου Γερμανού. Το 1985 δημιουργήθηκε ο συνεταιρισμός γυναικών που προσφέρει δωμάτια για διανυκτέρευση.

Χωριό, Άγιος Γερμανός

όψη από την είσοδο στο χωριό, από το σχολείο

Παραδοσιακός μύλος, Άγιος Γερμανός

Χωριό, Άγιος Γερμανός

Χωριό, Άγιος Γερμανός

Χωριό, Άγιος Γερμανός

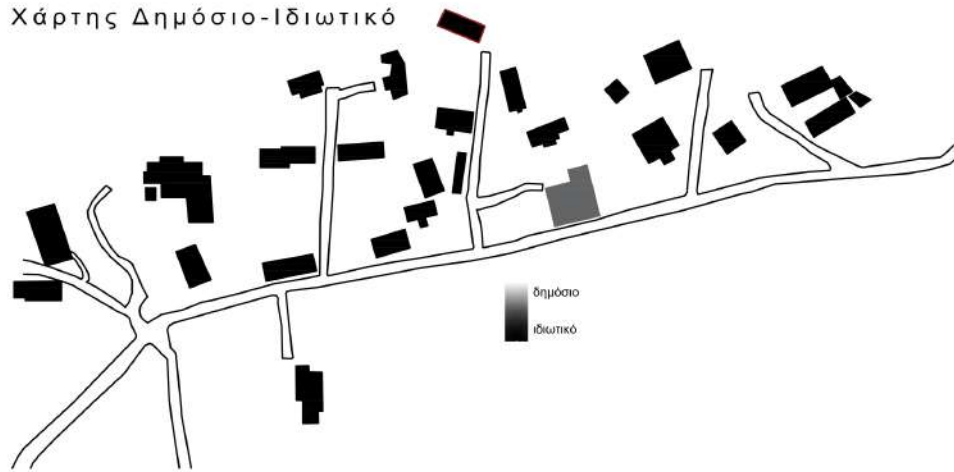

Σημερινή κατοικία, Άγιος Γερμανός

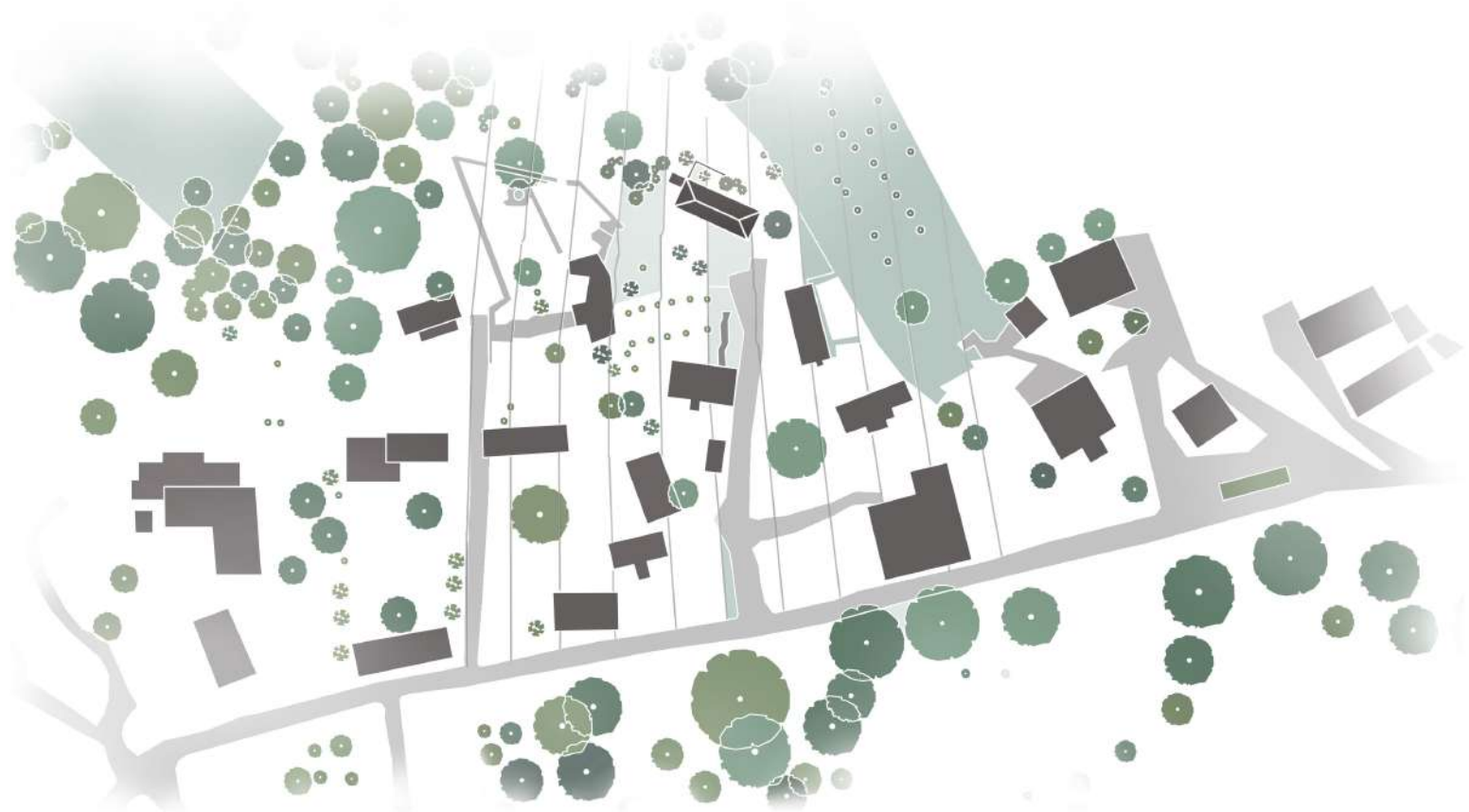
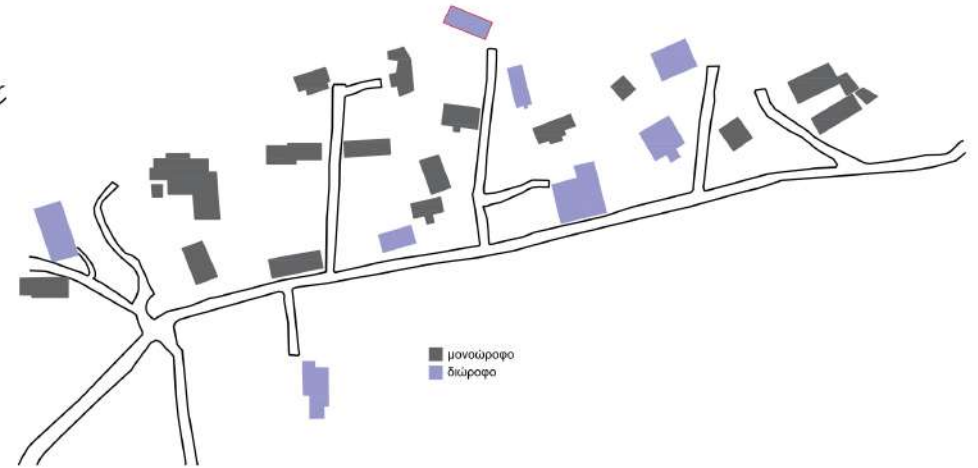

Σημερινή κατοικία, Άγιος Γερμανός

Χάρτης Δημόσιο-Ιδιωτικό

Χάρτης υψών

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ ΚΤΙΡΙΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ ΚΤΗΡΙΟΥ

Η κατασκευή του κτιρίου χρονολογείται στα μέσα περίπου του 19ου αιώνα δηλαδή την περίοδο ακμής του οικισμού των Πρεσπών χωρίς να είμαστε εντελώς βέβαιοι για το ποιοι ήταν οι πρώτοι ιδιοκτήτες. Δεδομένου του ότι βρίσκεται στην τότε οθωμανική συνοικία (λίγο εκτός του βασικού πυρήνα του Αγίου Γερμανού), μάλλον αποτέλεσε κατοικία για τουρκικής καταγωγής πληθυσμό. Σε αυτή την πρώτη του φάση, το κτίριο, ως διπλοκατοικία, στέγασε δύο οικογένειες που πιθανότερα να είχαν κάποια συγγενική σχέση, ίσως και αδέρφια. Οι δύο οικογένειες μάλλον μοιράζονταν και τον στάβλο στο πίσω τμήμα της κατοικίας.

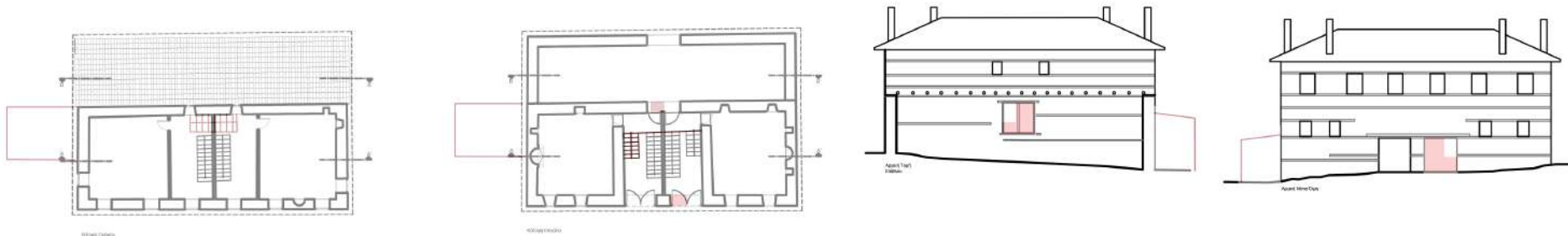
Μαρτυρίες από την φάση αυτή δεν έχουμε που να επιβεβαιώνουν τις υποθέσεις μας και να μπορούν να θεωρηθούν πλήρως αξιόπιστες. Συνεπώς, τα κριτήρια προσδιορισμού της αφορούν κυρίως το ιστορικό πλαίσιο και τα γεγονότα της ευρύτερης περιοχής που επηρέασαν και τους κατοίκους του οικισμού. Το τέλος της πρώτης φάσης επέρχεται με την ανταλλαγή των πληθυσμών του 1923 που επιβλήθηκε από την συνθήκη της Λωζάνης. Σύμφωνα με αυτή, οι μουσουλμάνοι κάτοικοι της Ελλάδας υποχρεούνταν να εγκαταλείψουν την ιδιοκτησία τους και να εγκατασταθούν στο τουρκικό κράτος, όπως αντίστοιχα οι χριστιανοί του οθωμανικού κράτους μετακινήθηκαν στην Ελληνική επικράτεια.

Μέχρι την δεκαετία του 1950 δεν έχουμε αναφορές για κατοίκηση του οικήματος χωρίς ωστόσο να αποκλείεται κάποιου τύπου προσωρινή κατάληψη κατά τη διάρκεια του μεσοπολέμου και του εμφυλίου. Αυτό που γνωρίζουμε με σιγουριά είναι πως το κτίσμα ξανακατοικήθηκε από Θεσσαλούς εποίκους όταν το ελληνικό κράτος, σε μια προσπάθεια ενδυνάμωσης της οικονομίας των Πρεσπών, τους παραχώρησε εγκαταλελειμμένες κατοικίες. Έτσι, περνάει στην δεύτερη φάση του κατά την οποία μετατρέπεται από διπλοκατοικία σε ενιαίο χώρο. Οι αλλαγές που πραγματοποιήθηκαν (αφαιρέσεις εσωτερικών τοίχων, ανακατασκευή δαπέδων και σφράγισμα εισόδων) του είναι ορατές μέχρι σήμερα και αλλοιώνουν την αρχική ειλικρίνεια και συμμετρία της κατασκευής. Στην φάση αυτή κατατάσσεται και η προσθήκη μικρότερου κτίσματος (διαστάσεων 3μ επί 2.30μ και ύψους 2.30μ) στην δυτική όψη μάλλον ως αποχωρητήριο ή αποθήκη.

Βέβαια, το κτίριο δεν έμεινε πολύ σε αυτήν την νέα κατάσταση καθώς όχι πολύ αργότερα εγκαταλείπεται ξανά, αυτή τη φορά οριστικά και μετατρέπεται σε αποθήκη στα τέλη του 20ου αιώνα.

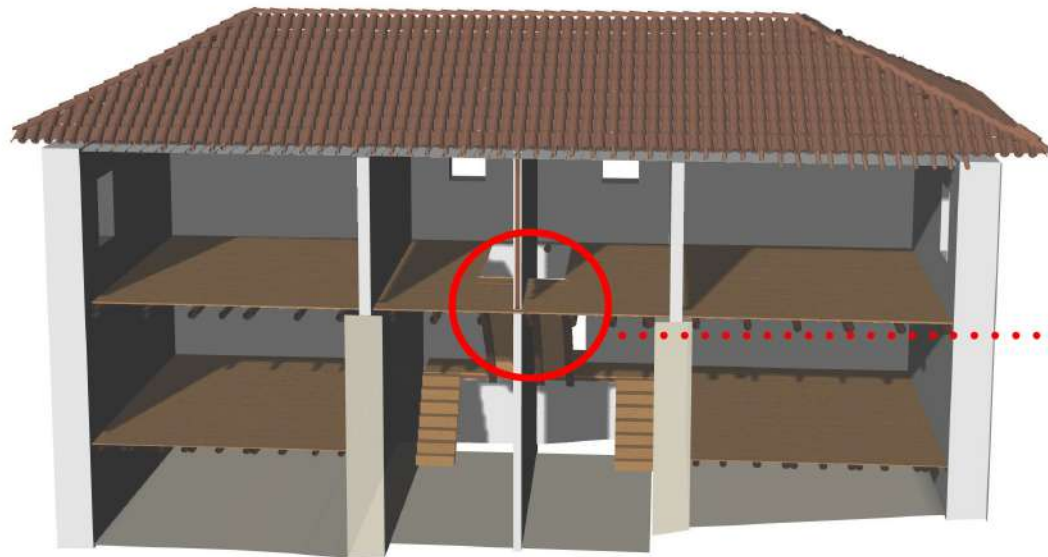
Φθορές που εντοπίστηκαν, όπως η κατάρρευση του δεξιού τμήματος του ημιορόφου, ίχνη πυρκαγιάς σε μικρο μέρος της οικίας και η κατάρρευση του σταύλου δεν μπορούν να χρονολογηθούν με ακρίβεια μεταξύ δεύτερης και τρίτης φάσης, ούτε και είναι γνωστό αν κάποια από αυτές αποτέλεσε αίτιο της εγκατάλειψής του. Στην τελευταία του φάση, κλείνονται όλες οι καμινάδες, σφραγίζεται το τζάκι στο δεξί τμήμα του ισογείου και αφαιρούνται ορισμένα πλαίσια παραθύρων.

Σήμερα η άλλοτε τουρκική διπλοκατοικία παραμένει σε ερειπώδη κατάσταση με την στέγη να παρουσιάζει βύθιση κυρίως στο κέντρο, φθορές στις όψεις και στους τοίχους, χωρίς να θυμίζει πλέον την αρχική της ποιότητα.

βορεινή πλευρά, άποψη στάβλου

διαμήκης ρεαλιστική τομή

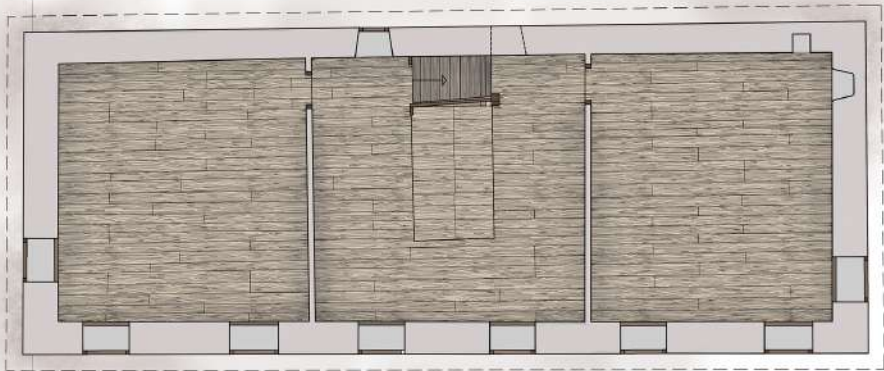
διαφορά στα ξύλα του σανιδώματος
στις θέσεις της αρχικής σκάλας

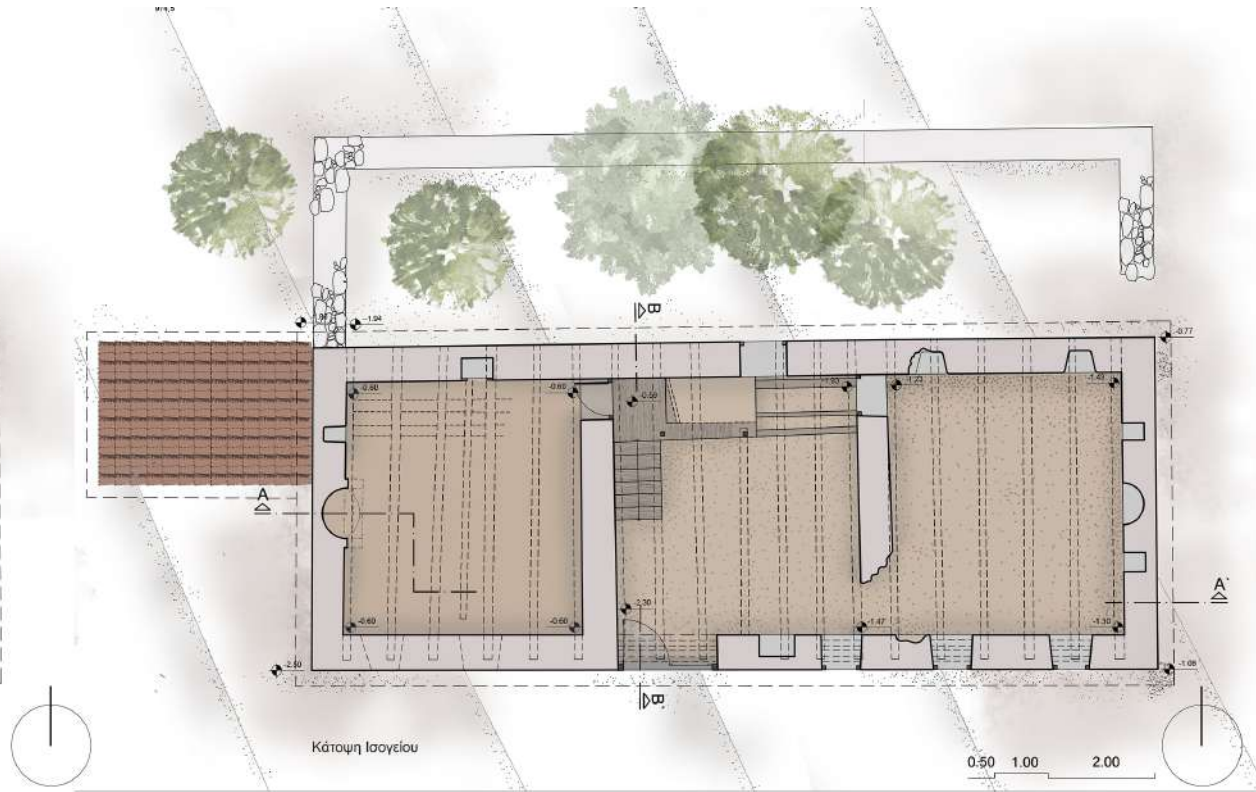

ΓΕΝΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

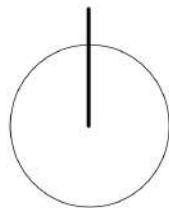
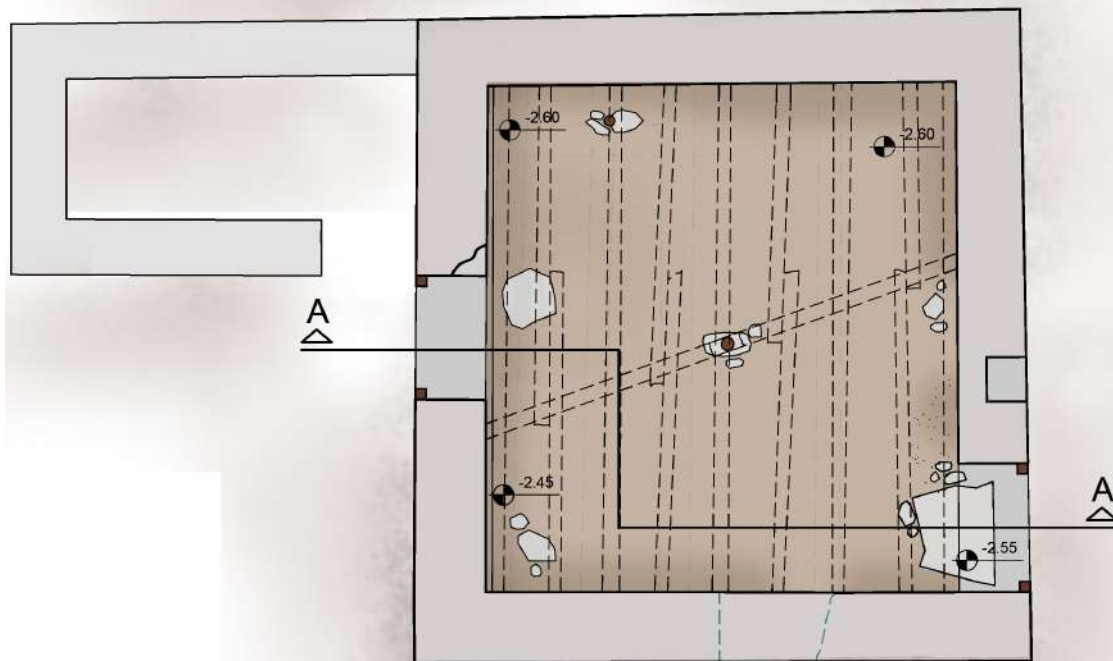

Κάτοψη ορόφου

Κάτοψη Ισογείου

0.50 1.00 2.00

=κάτοψη ημιυπογείου

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1/50

ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1/50

ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1/50

ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1/50

ΕΓΚΑΡΣΙΑ ΤΟΜΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1/50

ΤΟΜΗ ΔΙΑΜΗΚΗΣ 1
ΚΛΙΜΑΚΑ 1/50

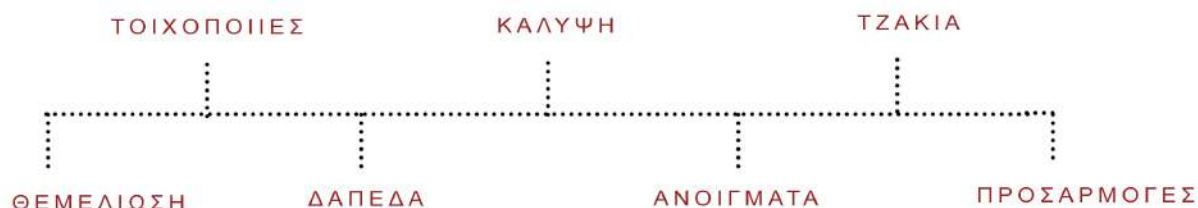
ΤΟΜΗ ΔΙΑΜΗΚΗΣ 2
ΚΛΙΜΑΚΑ 1/50

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΔΟΜΗ

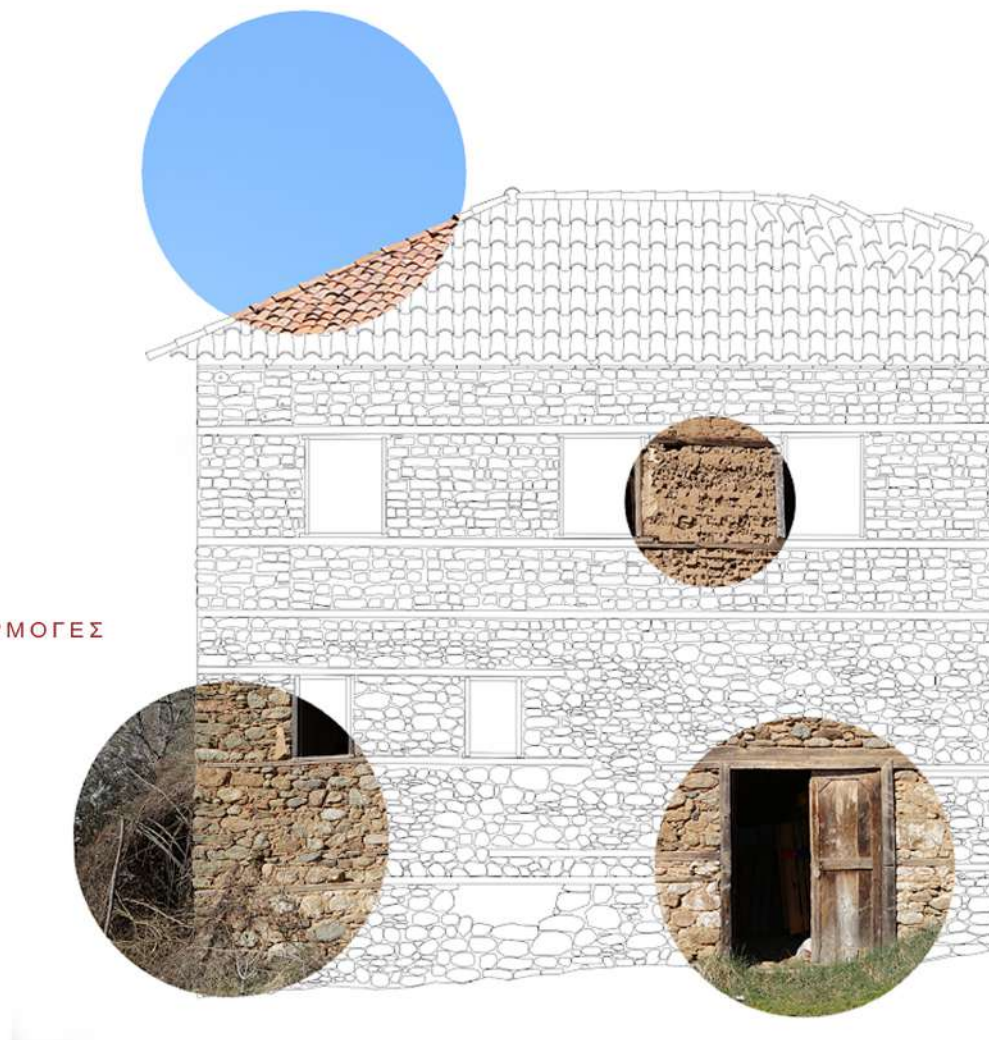
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΔΟΜΗ

Στην Πρέσπα, όπως άλλωστε γενικά στην παραδοσιακή αρχιτεκτονική, η κατασκευή γίνεται πάντα με την χρήση των προσφορώτερων υλικών της περιοχής όπως η πέτρα, το ξύλο, το άχυρο και το χώμα, με την παραγωγή κυρίως πλίνθων ή χωμάτων, για οικονομία αλλά και ταχύτητα. Χαρακτηριστικό είναι ότι το μόνο υλικό που δεν προσφέρεται άμεσα από το περιβάλλον είναι το κοιλόκυρτο (βυζαντινό ή κολυμπητό) κεραμίδι που ολοκληρώνει την στέγη ενώ η χρήση του σιδήρου περιορίζεται, ως τα τέλη του 19ου αιώνα, σε μεντεσέδες, καρφιά και σιδεριές στα παράθυρα. Από τον 20ο αι. με την επιρροή από τις οικοδομικές τεχνολογίες που επικρατούν στην υπόλοιπη Ελλάδα τα μεταλλικά στοιχεία αρχίζουν να χρησιμοποιούνται ολοένα και περισσότερο.

Θεμελίωση

Τα θεμέλια της κατοικίας σκάβονται σε μικρό βάθος και είναι κατασκευασμένα από μεγάλες πέτρες όχι ιδιαίτερα πελεκημένες. Αυτές τοποθετούνται με τέτοιο τρόπο ώστε να μην δημιουργούνται μεγάλα κενά και οι αρμοί σύνδεσης να μην ταυτίζονται σε κάθε σειρά. Στο ανατολικό τμήμα εντοπίζονται θεμέλια αερισμού δηλαδή τοποθέτηση του επιπέδου του δαπέδου ψηλότερα από το φυσικό με την δημιουργία κενού χώρου που εξυπηρετούσε στον καλύτερο αερισμό άρα και στη μείωση των επιπέδων υγρασίας και την καλύτερη διατήρηση των πατόξυλων και του σανιδώματος. Στην δυτική μεριά λόγω της φυσικής κλίσης προκύπτει χώρος στην θέση των θεμελίων αερισμού.

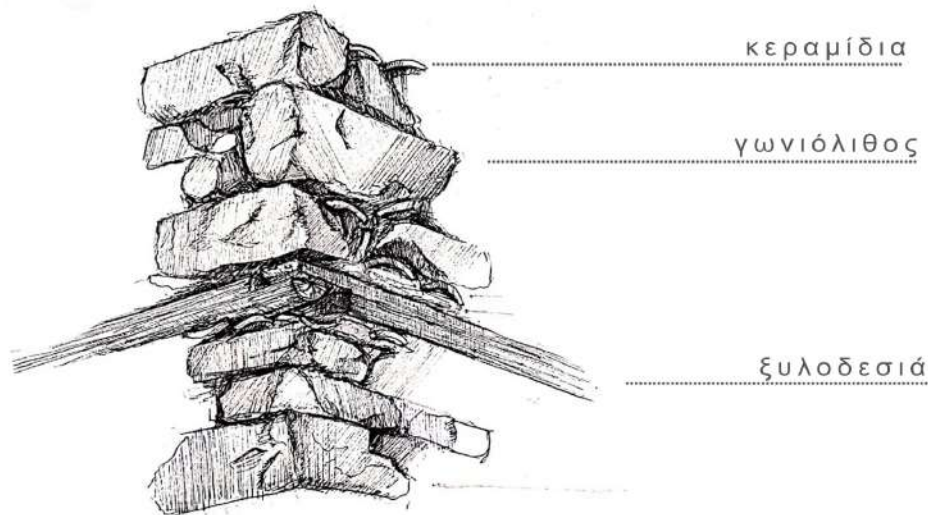

Τοιχοποιίες

Οι τοιχοποιίες του κτιρίου διαφοροποιούνται ως προς την χρήση αλλά και το υλικό κατασκευής ώστε να μπορούν να χωριστούν σε τρεις διαφορετικές κατηγορίες :

α. Η πέτρινη τοιχοποιία (τύπου αργολιθοδομής) πάχους 60-70εκ. συναντάται στα κατώτερα επίπεδα και διαμορφώνει το εξωτερικό κέλυφος του κτιρίου. Η ικανότητα της πέτρινης τοιχοποιίας να φέρει τα φορτία των δαπέδων των ορόφων αλλά και η αντοχή της στην ανερχόμενη υγρασία την καθιστούν αναπόσπαστο στοιχείο του ισογείου. Στις γωνίες, όπου ο ένας τοίχος συναντά τον άλλο, χρησιμοποιούνται γωνιόλιθοι δηλαδή μεγαλύτερες πέτρες καλύτερα λαξευμένες για ενίσχυση των ακμών και παραλαβή των πλευρικών ωθήσεων. Προκειμένου να αποφευχθεί η μετατόπιση των πέτρινων στοιχείων από την αρχική τους θέση, πέραν της χρήσης κονιαμάτων, τοποθετούνται ξυλοδεσιές. Το ξύλο με την ελαστικότητα του λειτουργεί ως σφιγκτήρας που εμποδίζει την αποκόλληση των υλικών και παράλληλα δημιουργεί οριζόντιες επιφάνειες για την τοποθέτηση της επόμενης σειράς πετρών. Δύο οριζόντια δοκάρια (πόγιας) συνδέονται μεταξύ τους με μικρότερα ξύλα (κλάπες) που μπορεί να βρίσκονται είτε πάνω από αυτά είτε ενδιάμεσα. Συχνά μέσα στην πέτρινη τοιχοποιία συναντάμε τμήματα κεραμιδιών που προσφέρουν ελαστικότητα, γεμίζουν τα κενά ή οριζοντιώνουν το επίπεδο στο οποίο δένεται η ξυλοδεσιά.

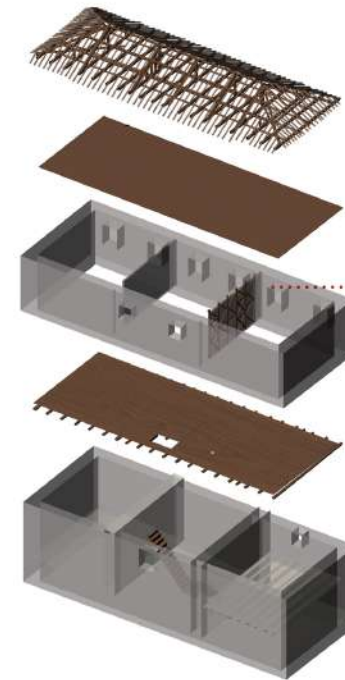

ΓΩΝΙΑΚΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΤΟΙΧΟΠΟΙΙΑΣ

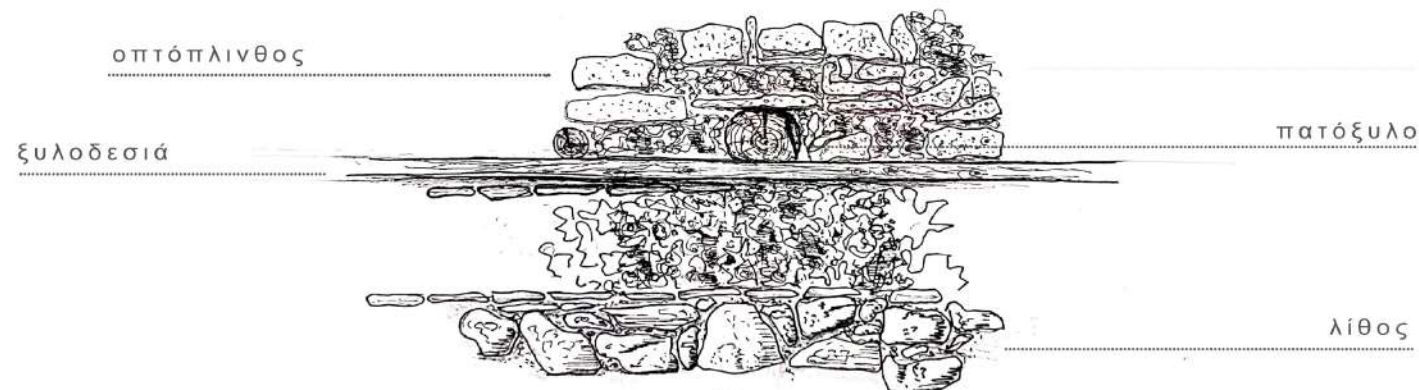

0.5m 1m 2m

β. Η πλίνθινη τοιχοποιία, συνήθως μικρότερου πάχους από την πέτρινη (50-60εκ.), εντοπίζεται στα επάνω πατώματα λόγω του μικρού της βάρους. Οι πλίνθινοι τοίχοι αποτελούνται από ωμές πλίνθους, δηλαδή λάσπη από αργιλόχωμα ανακατεμένη με άχυρα, τρίχες αλόγου ή άλλες ίνες και ξεραμένη στον ήλιο μέσα σε καλούπια. Οι διαστάσεις τους δεν είναι πάντα σταθερές γιατί μπορεί να χρησιμοποιείται πλήθος διαφορετικών καλουπιών. Τα πλινθιά έχουν μεγάλη θερμική μάζα συγκρατώντας πολύ καλά τη ζέστη ή τη δροσιά. Λόγω της φύσης και της επεξεργασίας των υλικών (ελαστικότητα και καθορισμένο σχήμα) στην πλίνθινη τοιχοποιία η ξυλοδεσιά εμφανίζεται σε μεγαλύτερα διαστήματα. Για την συγκόλληση των πλινθιών χρησιμοποιείται χωμάτινο κονίαμα. Ένας σχεδόν καθολικός κανόνας στην πλινθοδομή είναι ότι οι περσίδες (διαστήματα μεταξύ δύο πλινθιών που γεμίζονται με κονίαμα) δεν πρέπει να είναι συνεχόμενες μεταξύ τους ώστε να αποφεύγονται οι ρηγματώσεις.

γ. Τέλος, ο τοίχος μικρότερου πάχους, που δεν ξεπερνά τα 15 εκατ., ο τσατμάς βρίσκεται μόνο εσωτερικά και λειτουργεί ως διαχωριστικός μεσότοιχος. Για την κατασκευή του χρησιμοποιούνται πηχάκια τετραγωνικής συνήθως διατομής που τοποθετούνται σε απόσταση 60-80εκ. Το κενό πληρώνεται με μικρότερα ξύλα που τοποθετούνται διαγώνια ώστε τελικά προκύπτει ένα πλέγμα ακανόνιστων τριγώνων. Το εσωτερικό τους γεμίζεται με πλίνθους και κονίαμα. Ο τσατμαδότοιχος τελικά επιχρίζεται και βάφεται. Η θέση του τσατμά επιλέγεται τέτοια ώστε να εδράζεται σε πέτρινο τοίχο ή σε θεμέλια προκειμένου να μην αλλοιωθεί από την υγρασία.

Δάπεδα

Το δάπεδο του ισογείου αποτελείται από πατημένη γη και δεν εμφανίζει κάποια άλλη ιδιαιτερότητα ή τουλάχιστον δεν φαίνεται να προυπήρχε σανίδωμα ή κάποια άλλη επιφάνεια.

Αντίθετα, η κατασκευή του ξύλινου πατώματος του ορόφου είναι αρκετά πιο σύνθετη. Η κατασκευή ξεκινάει από την πάκτωση στην πέτρινη τοιχοποιία οριζόντιων μονοκόματων δοκαριών (πατόξυλα) που γίνεται πάντα παράλληλα με τη στενή πλευρά του κτιρίου για καλύτερη στήριξη. Τα πατόξυλα είναι από σκληρό ξύλο (δρύς, κέδρος ή οξιά) πελεκημένα με σχετικά μεγάλες διατομές έως και 24 εκατ. Πάνω στα πατόξυλα καρφώνονται σανίδες πάχους 2-3 εκατ. σε αντίθετη διεύθυνση από αυτή των πατόξυλων.

Με παρόμοια λογική είναι κατασκευασμένο και το δάπεδο του μεσοπατώματος με την διαφορά ότι πάνω στις σανίδες στρώνεται στρώμα άχυρου το οποίο επιχρίεται με λάσπη για να καλύψει τα κενά, δημιουργώντας έτσι μια ενιαία επιφάνεια. Αυτός ο τρόπος στεγάνωσης του δαπέδου δεν είναι αισθητική παρέμβαση αλλά μάλλον λειτουργική ανάγκη αν αναλογιστούμε ότι το ημιπόγειο χρησιμοποιούνταν ως χώρος φύλαξης των ζώων ή αποθήκη οπότε δεν ήταν επιθυμητό να περνάνε στην κυρίως κατοικία ωσμές. Στο ενδιάμεσο πατάρι η φορά των πατόξυλων έχει αλλάξει ώστε αυτά να εδράζονται στους δύο πλαϊνούς πετρινούς τοίχους.

ΔΑΠΕΔΟ ΟΡΟΦΟΥ

ΔΑΠΕΔΟ ΟΡΟΦΟΥ

ΔΑΠΕΔΟ ΜΕΣΟΠΑΤΩΜΑΤΟΣ

ΞΥΛΙΝΟΣ ΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Κάλυψη

Η κάλυψη της κατοικίας επιτυγχάνεται από τετράριχτη καθιστή στέγη με επικάλυψη από κολυμβητά κεραμίδια. Το βασικό συστατικό στοιχείο της παραδοσιακής αυτής στέγης είναι το ζευκτό, μια ξύλινη διάταξη που γεφυρώνει το χάσμα μεταξύ των τοίχων του κελύφους διαμορφώνοντας κεκλιμένες επιφάνειες πάνω στις οποίες τοποθετούνται τα κεραμίδια. Για την στήριξη του ζευκτού μια περιμετρική ξυλοδεσιά (στρωτήρας) διατρέχει την τοιχοποιία. Πάνω σε αυτή εδράζεται μια οριζόντια δοκός, ο ελκυστήρας, που παραλαμβάνει τις εφελκυστικές δυνάμεις και στο μέσο της οποίας αναπτύσσεται κατακόρυφα ο ορθοστάτης ή μπαμπας ή τεγοστάτης. Αντίθετα στους δύο αμείβοντες (διαγώνια ξύλα) μεταφέρονται οι θλιπτικές δυνάμεις. Προκειμένου να δημιουργηθεί μια πιο στερεή διάταξη και να αποφευχθεί η καμπύλωση των κεκλιμένων επιφανειών, μεταξύ του αμείβοντα και του ελκυστήρα τοποθετούνται αντιρίδες.

Στην τετράριχτη στέγη του κτιρίου τα ζευκτά είναι παράλληλα με τη στενή πλευρά του, συμμετρικά με τα πατόξυλα του οροφου και σε αριθμό δύο λιγότερα καθώς στην ακραία θέση κάθε στενής πλευράς το ζευκτό λείπει. Για την ολοκλήρωση του φέροντος τμήματος της στέγης τέσσερις αμείβοντες, δύο σε κάθε στενή πλευρά

ξεκινούν από τις γωνίες της τοιχοποιίας και καταλήγουν στον ελκυστήρα του ζευκτού που βρίσκεται στην δεύτερη θέση. Ένα δοκάρι ονομαζόμενο κορφιάς ενώνει όλα τα ζευκτά μεταξύ τους.

Πάνω στους αμείβοντες, με αντίθετη φορά, τοποθετούνται δοκοί (τεγίδες) έτσι ώστε να δημιουργήσουν την κατάλληλη επιφάνεια για την έδραση της επικάλυψης. Ακόμη, είναι απαραίτητη η τοποθέτηση επιπλέον δοκών (επιτεγίδες), κάθετα στις τεγίδες, δημιουργώντας πιο πυκνή διάταξη. Για την κάλυψη απλώνονται άχυρα ή καλάμια και ύστερα λάσπη που σταθεροποιεί τα κολυμβητά κεραμίδια. Η τοποθέτηση των κεραμιδιών γίνεται σε δύο φάσεις. Στην πρώτη τα κεραμίδια τοποθετούνται σε σειρές με την κύρτωση προς τα πάνω (στρωτήρες). Για την κάλυψη των κενών (στην δεύτερη φάση) κεραμίδια με την κυρτή μεριά προς τα κάτω (καλυπτήρες) τοποθετούνται πάνω από κάθε ζευγάρι των προηγούμενων ώστε να δημιουργηθεί μια διάταξη στην οποία κεραμίδια με τα κοίλα προς τα άνω και τα κοίλα προς τα κάτω διαδέχονται το ένα το άλλο.

Εσωτερικά, σανίδες πάχους 2-3 εκατ καλύπτουν την οροφή των δωματίων του δεύτερου ορόφου. Για την στήριξη του σανιδώματος πηγάκια καρφώνονται μεταξύ αυτού και του ελκυστήρα. Τα κενά γεμίζονται με ένα μείγμα κονιάματος και αχύρου για καλύτερη στεγάνωση και θερμομόνωση.

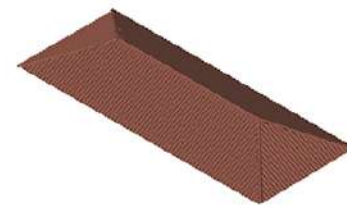
τέλος των επιτεγίδων και κάλυψη από κεραμίδια

εσωτερική λεπτομέρεια ζευκτού

Σκίτσο στέγης εξωτερικά

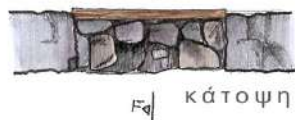
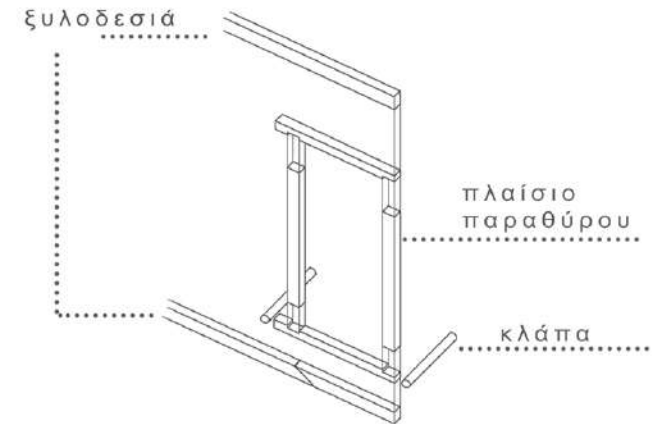
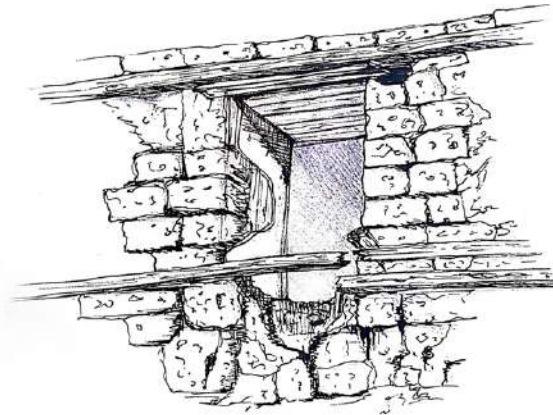

Ανοίγματα

Τα παράθυρα του μεσοπατώματος οριοθετούνται κατακόρυφα από δύο ξυλοδεσιές που διαμορφώνουν το πρέκι και την ποδιά (άνω και κάτω επιφάνεια αντίστοιχα). Το πλάτος τους εσωτερικά είναι κατά μέσο όρο 80 εκατ. και το ύψος τους 90 εκατ.Ενώ το ύψος διατηρείται σταθερό και εσωτερικά και εξωτερικά το πλάτος μειώνεται εξωτερικά (στα 70 εκατ.) καθώς οι τοιχοποιίες εμφανίζουν μικρή κλίση προς τα μέσα.Οι κάσες των παραθύρων τοποθετούνται στην εξωτερική πλευρά και ο τοίχος επιχρίζεται περιμετρικά. Παρόμοια, τα παράθυρα του ορόφου ορίζονται και αυτά από δύο περιμετρικές ξυλοδεσιές. Σε διαστάσεις είναι γενικά μεγαλύτερα (1.20 εκατ επί 95 εκατ.) και είναι δέκα σε αριθμό, ένα στην δυτική ,οκτώ στη νότια και ένα στην ανατολική πλευρά.Αντίθετα με τα ανοίγματα του μεσοπατώματος τα πλαινά δεν εμφανίζουν αισθητή κλίση.

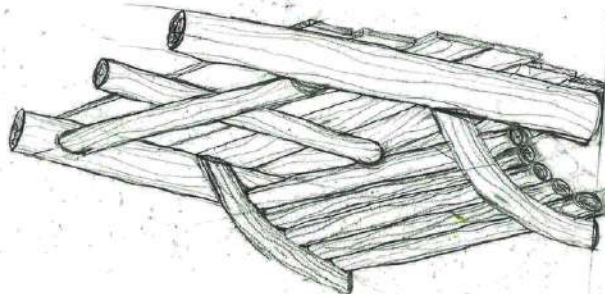
τομή T1-T1'

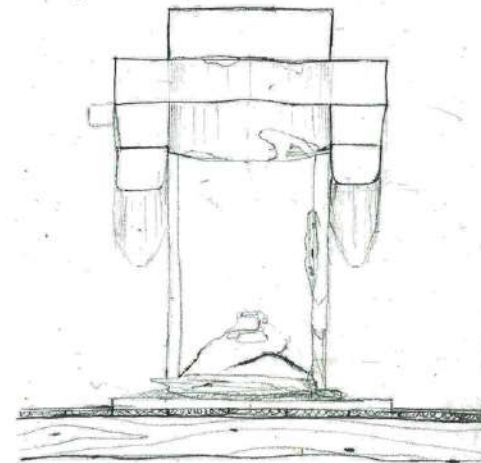
κάτοψη

Τζάκια

Το τζάκι είναι αναπόσπαστο στοιχείο της παραδοσιακή κατοικίας καθώς είναι η κύρια πηγή θέρμανσης και εστία για το μαγείρεμα ,συνεπώς, είναι αδύνατο να λείπει από ένα δωμάτιο διημέρευσης (όντας) μέσα στο οποίο συντελούνται όλες οι καθημερινές δραστηριότητες.Η διπλοκατοικία εικάζουμε πως αρχικά είχε τρία τζάκια .Αφού η συμμετρική τοποθέτησή τους και στα δύο επίπεδα είναι αδύνατη, η θέση τους στον χώρο επιλέχθηκε ώστε να επιτρέπεται η κατασκευή της καμινάδας.Στο μεσοπάτωμα τα τζάκια κατασκευάζονται στο μέσο της στενής όψης του κτιρίου ενώ στον όροφο βρίσκονται στο μέσο της νότιας πλευράς των οντάδων. Η κατασκευή του τζακιού θυμίζει αυτήν της προγενέστερης παραδοσιακής εστίας.

Κατασκευή δαπέδου του ορόφου για εξασφάλιση πυροπροστασίας

Β) Προσαρμογές δεύτερης φάσης

Με την αλλαγή ιδιοκτήτη το κτίριο μας περνάει στην δεύτερη φάση του και προκειμένου να ανταποκριθεί στις νέες ανάγκες και να στεγάσει την καινούρια οικογένεια δέχθηκε τροποποιήσεις του εσωτερικού του. Κατηγοριοποιώντας τις αλλαγές αυτές θα μπορούσαμε να τις χωρίσουμε σε τρεις ενότητες, τις τροποποιήσεις που αφορούν τη μετατροπή της διπλοκατοικίας σε ενιαίο κτίσμα, ανακατασκευές επιπέδων και οροφών και την αλλαγή κουφωμάτων και σκάλας.

Η πρώτη κατηγορία είναι από τις τρεις η πιο ριζική για το κτίριο καθώς δέχεται σημαντικές αλλαγές που επηρεάζουν την εσωτερική του οργάνωση. Σε αυτήν την πρώτη κατηγορία εντάσσεται το γκρέμισμα του εσωτερικού μεσότοιχου ανάμεσα στις δύο κατοικίες τόσο στο ισόγειο όσο και στον όροφο. Ο λεπτός τσατμαδότοιχος αφαιρέθηκε εξ ολοκλήρου δημιουργώντας έναν μεγαλύτερο εσωτερικό μεταβατικό χώρο και στα δύο επίπεδα ο οποίος υποδέχθηκε τη νέα σκάλα.

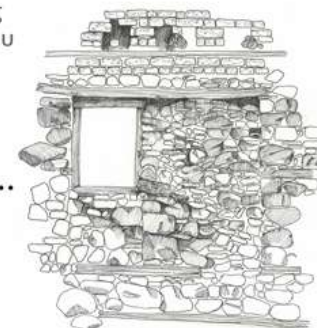
Εδώ θα πρέπει να τονίσουμε το σφράγισμα της μίας (δεξιάς) εκ των δύο αρχικών εισόδων καθώς επίσης και της πόρτας που οδηγούσε από το μεσοπάτωμα στον στάβλο και την μετατροπή τμήματος αυτών σε παράθυρο. Η θέση του νέου ανοίγματος και στις δύο περιπτώσεις επιλέχθηκε τέτοια ώστε το πρέκι του να διαμορφωνεται από την προϋπάρχουσα ξυλοδεσιά και το άνοιγμα του να είναι όσο περίπου των υπόλοιπων του μεσοπατώματος (διαστάσεις 80 εκατ. επί 95 εκατ.). Τα καινούρια παράθυρα αλλοίωσαν την αρχική συμμετρική εικόνα του κτίσματος καθώς αυτά δεν εμφάνιζαν περασιές με κανένα άλλο παράθυρο και η τοποθέτησή τους στα συγκεκριμένα σημεία μάλλον έγινε για κατασκευαστικούς-πρακτικούς λόγους καθώς η ήδη υπάρχουσα ξυλοδεσιά στήριζε το υπερκείμενο βάρος της κατασκευής.

Λεπτομέρεια σφραγίσματος δεξιάς εισόδου

Λεπτομέρεια σφραγίσματος εισόδου στάβλου

Η δεύτερη ενότητα αλλαγών αφορά τις ανακατασκευές που ακολούθησαν την συγχώνευση των δύο κατοικιών. Η σημαντικότερη από αυτές είναι αυτή του δαπέδου του μεσοπατώματος.

Στοιχεία για αυτήν έχ

ουμε μελετώντας τα πατόξυλα, τα οποία εμφανίζουν μια ασυνήθιστη διάταξη και είναι κατα τέσσερα περισσότερα από αυτά του αντίστοιχου χώρου του ορόφου. Μετά από παρατήρηση εικάζουμε ότι τα αρχικά πατόξυλα ήταν πέντε σε αριθμό και τοποθετημένα σε απόσταση περίπου 70 εκατ. το ένα από το άλλο. Στα κενά αυτά κατά την ανακατασκευή του επιπέδου τοποθετήθηκε ένα ζεύγος αντικριστών πατόξυλων μικρότερης διαμέτρου τα οποία συναντιούνται και εδράζονται σε καλά πελεκημένο διαγώνιο δοκάρι. Η δοκός αυτή έχει μεγάλη διάμετρο και ήταν αρχικά αμφίβολο αν πρόκειται για στοιχείο της αρχικής κατασκευής ή αποτέλεσε μετέπειτα προσθήκη. Βέβαια η τοποθέτηση της με τέτοιον περίεργο τρόπο διαγώνια (ώστε να μην επηρεάζει κάποια είσοδο) ήταν αντίθετη από την κατασκευαστική λογική που εντοπίζουμε στο υπόλοιπο οίκημα που ακολουθεί κάθετες και οριζόντιες διευθύνσεις και ποτέ διαγώνιες. Συνεπώς, αντιμετωπίζοντας το θέμα κριτικά καταλήγουμε ότι είναι κομμάτι της επιδιόρθωσης του δαπέδου το οποίο μάλλον είχε αρχίσει να εμφανίζει κάποια καμπύλωση. Ένα ντιρέκι (υποστύλωμα) πρόχειρης κατασκευής τοποθετήθηκε στο μέσο της δοκού προσφέροντας επιπλέον στήριξη. Το ντιρέκι αυτό δεν ακουμπάει καθόλου στο έδαφος αφού από κάτω του υπάρχει πεπλατυσμένη πέτρα που το προστατεύει από την ανερχόμενη υγρασία και δίνει την ικανότητα μετακίνησης (λειτουργία κύλισης) της κατασκευής σε περιπτώσεις σεισμών. Τέλος θα έπρεπε να αναφερθεί ότι το σανίδωμα που στηρίζεται στα πατόξυλα εμφανίζει ποικιλία σε τύπους, σε κάποια σημεία έχουμε καλά πελεκημένα επίπεδα σανίδια και αλλού μικρότερα δοκαράκια κυκλικής διατομής. Στις ανακατασκευές κατατάσσουμε και την οροφή του μεταβατικού χώρου του ορόφου της οποίας το αρχικό σανίδωμα αφαιρέθηκε μετά την κατάργηση του τσατμαδότοιχου και αντικαταστάθηκε από πλεχτή επιχρισμένη καλαμμωτή.

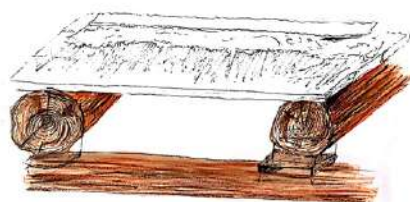
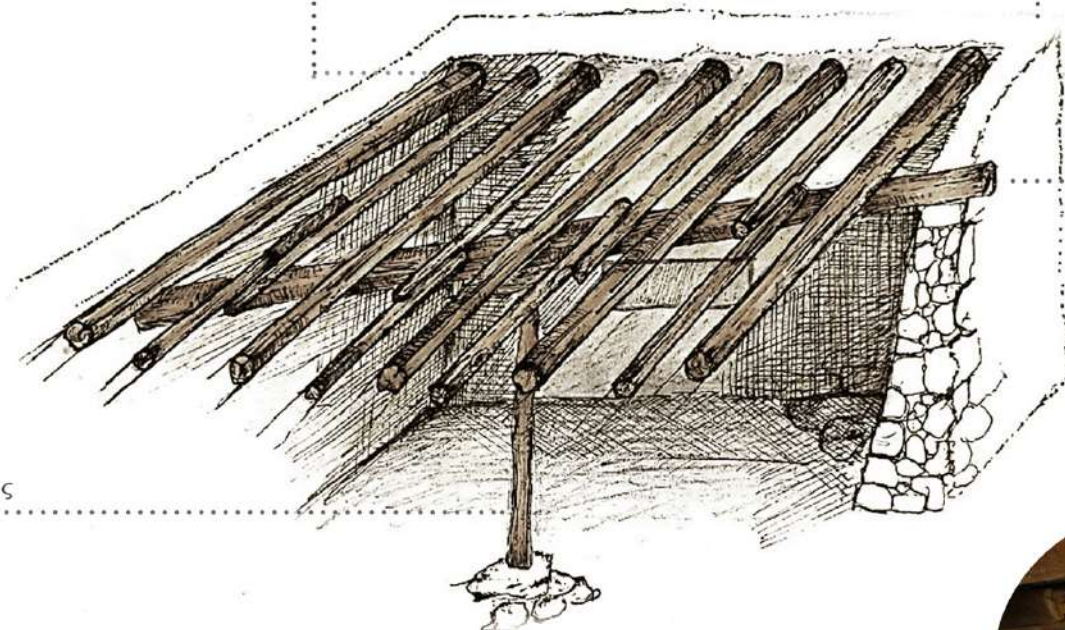
διαφορετικοί τύποι σανιδώματος

πατόξυλο

ντιρέκι υποστήριξης

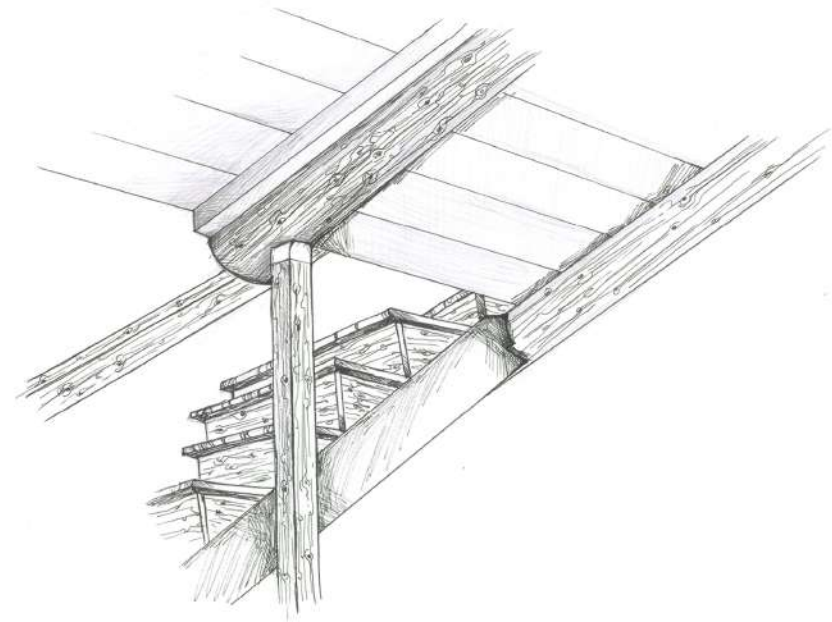
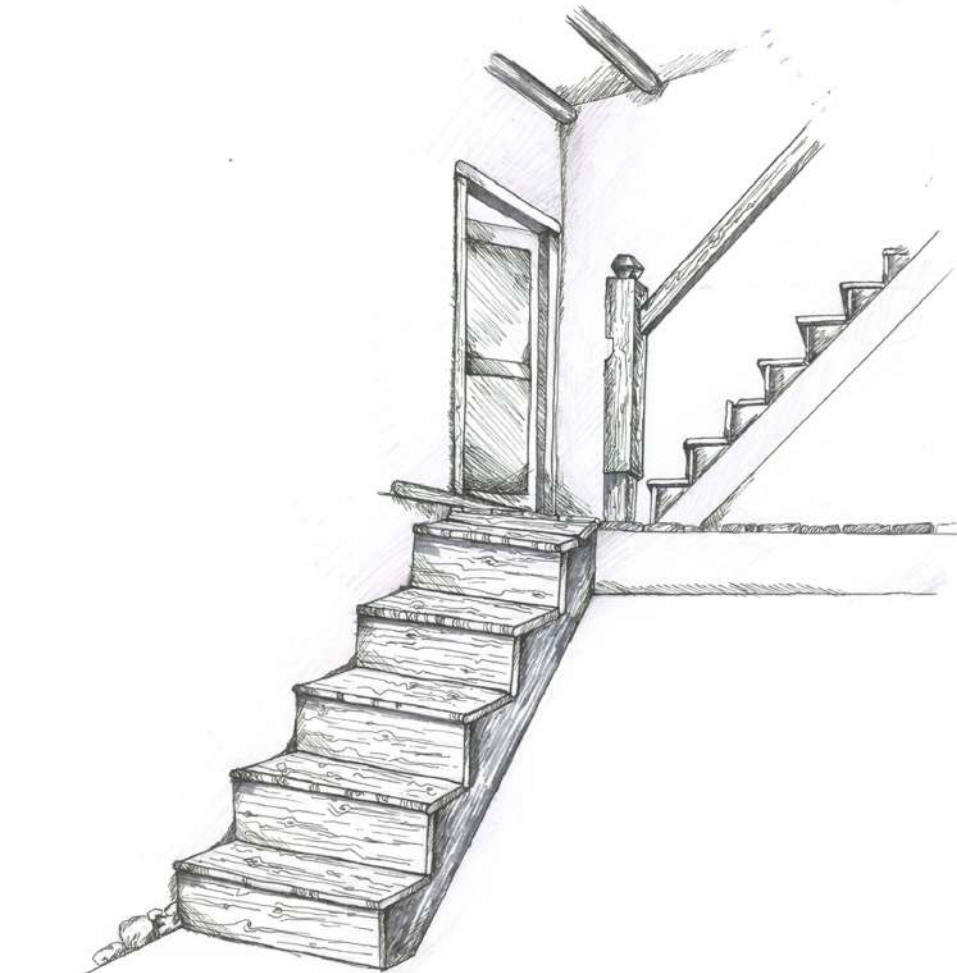
- 5. ΛΑΣΠΗ
- 4. ΑΧΥΡΑ
- 3. ΣΑΝΙΔΩΜΑ
- 2. ΠΑΤΩΞΥΛΑ
- 1. ΔΙΑΓΩΝΙΟ ΔΟΚΑΡΙ

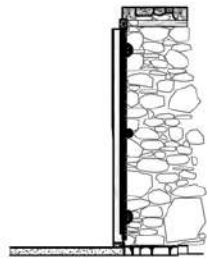
διαγώνιο δοκάρι

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΟ ΣΚΙΤΣΟ ΔΑΠΕΔΟΥ

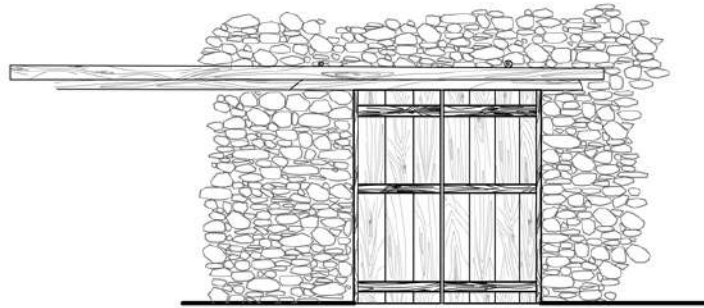
Η κατάργηση της διπλοκατοικίας επέβαλε την ανάγκη για καινούργια σκάλα. Δεν είναι γνωστό αν η υπάρχουσα σκάλα ήταν αυτή που αντικατέστησε την αρχική αλλά σίγουρα μας δίνει στοιχεία για την τοποθέτησή της. Η νέα σκάλα αναπτύχθηκε κατά μήκος του βόρειου τοίχου ανάμεσα από το μεσοπάτωμα και τον όροφο. Ωστόσο αυτή η διαρρύθμιση μοιάζει πρόχειρη και τμήμα μιας ακόμη μεταγενέστερης παρέμβασης αφού για την δημιουργία του απαραίτητου χώρου κόπηκε φέρον δοκάρι του δαπέδου του ορόφου δημιουργώντας στατικά προβλήματα. Προκειμένου να επιλυθούν τοποθετήθηκε λεπτό υποστύλωμα τετραγωνικής διατομής.

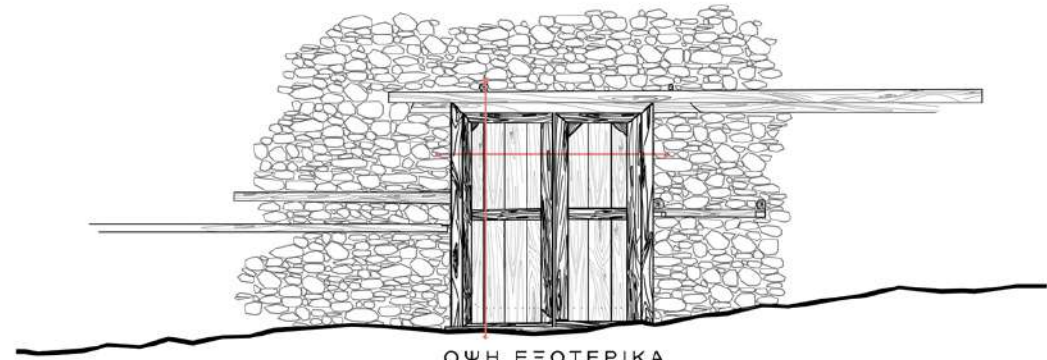

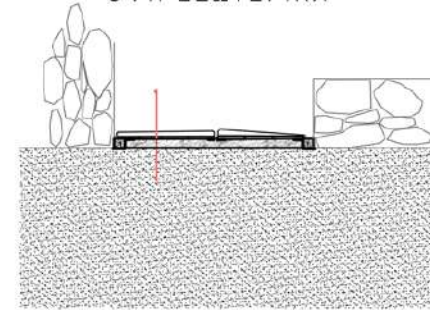
ΤΟΜΗ Τ-Τ

ΟΨΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

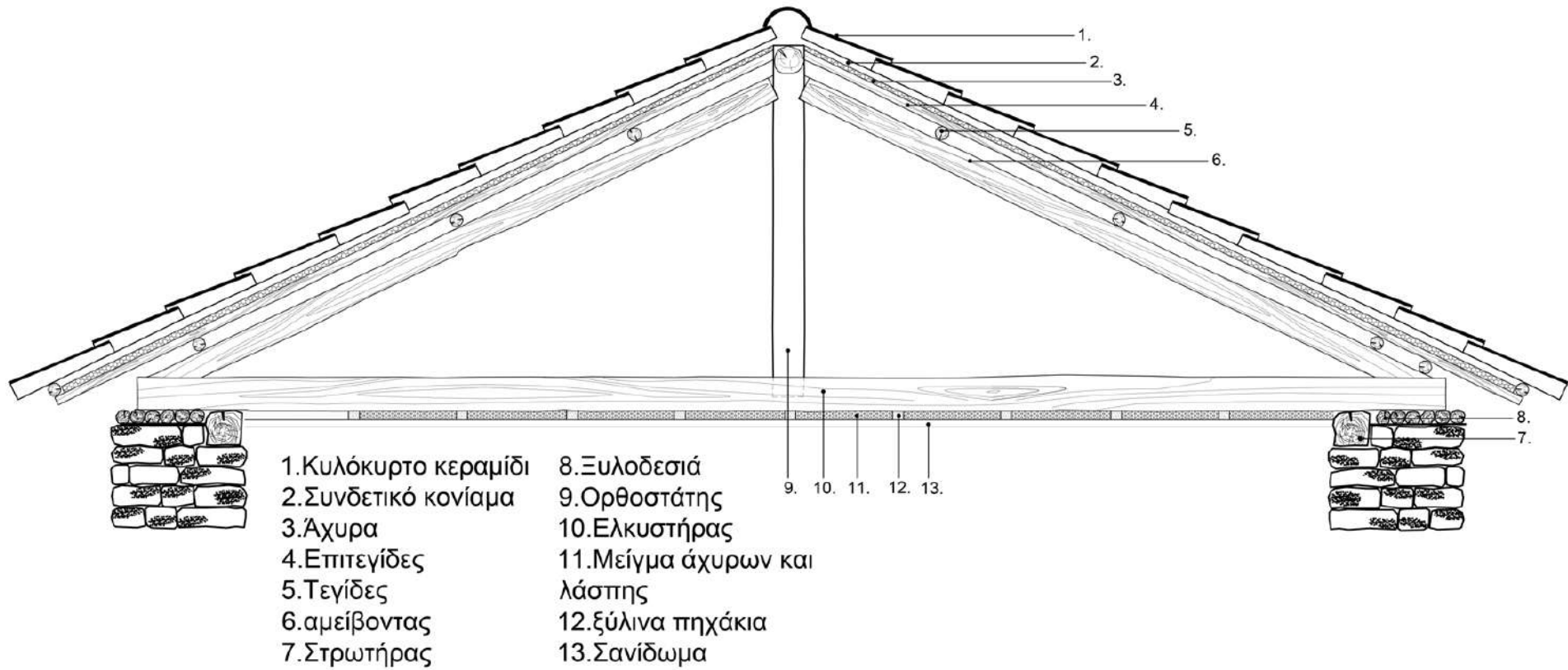
ΟΨΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΚΑΤΟΨΗ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΣΤΕΓΗΣ

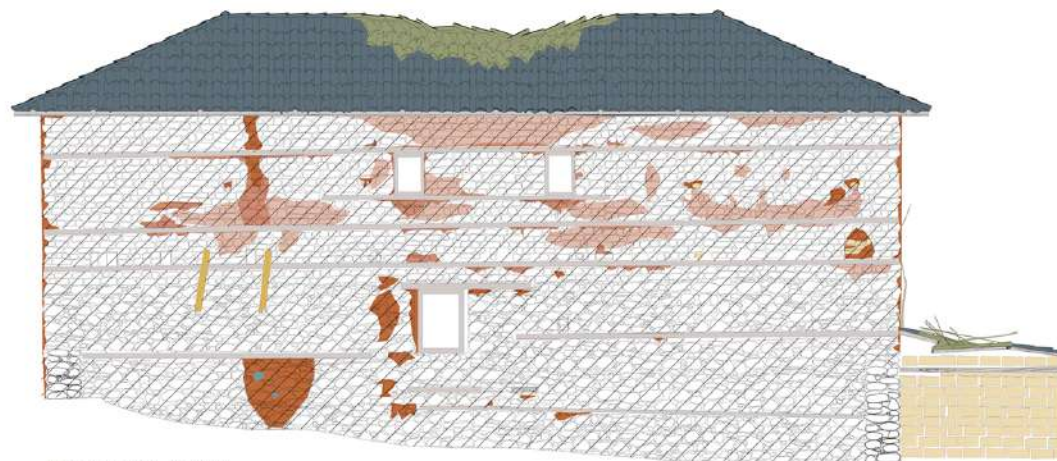

ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ

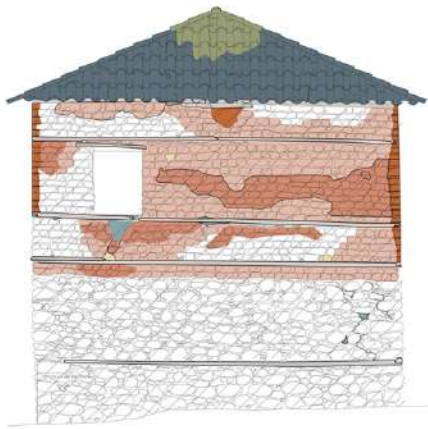
ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ

ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ

- ΚΑΤΕΣΤΡΑΜΕΝΑ ΔΟΚΑΡΙΑ
- ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΒΛΑΣΤΗΣΗΣ
- ΑΠΩΛΕΙΑ ΞΥΛΟΔΕΣΙΑΣ
- ΑΛΛΟΙΩΜΕΝΗ ΛΙΘΟΔΟΜΗ ΛΟΓΩ ΠΥΡΚΑΓΙΑΣ
- ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΕΣ ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ ΞΥΛΟΥ
- ΔΙΑΜΠΕΡΕΙΣ ΡΩΓΜΕΣ
- ΕΛΛΕΙΨΗ ΔΑΠΕΔΟΥ
- ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΕΣ ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
- ΑΠΟΣΑΘΡΩΜΕΝΟ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑ
- ΑΠΩΛΕΙΑ ΞΥΛΕΙΑΣ
- ΚΑΜΜΕΝΗ ΞΥΛΕΙΑ

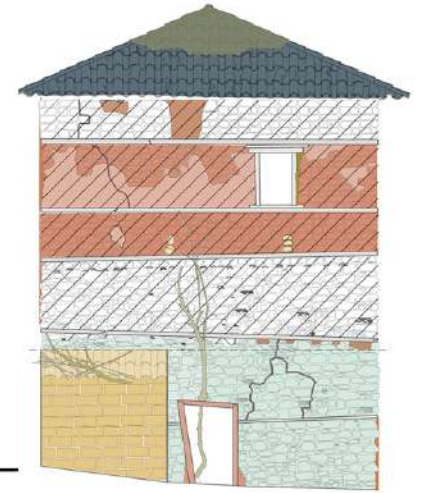
- ΚΑΘΙΖΗΣΗ ΣΤΕΓΗΣ
- ΣΗΜΕΙΑΚΗ ΦΘΟΡΑ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑ ΚΕΡΑΜΙΔΙΩΝ
- ΑΠΩΛΕΙΑ ΔΟΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ
- ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΕΣ ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ ΞΥΛΩΝ
- ΝΕΟΤΕΡΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ
- ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΗ ΑΛΛΟΙΩΣΗ ΟΠΤΟΠΛΙΝΘΩΝ
- ΑΠΟΣΑΘΡΩΜΕΝΟΣ ΟΠΤΟΠΛΙΝΘΟΣ
- ΔΟΜΙΚΕΣ ΡΩΓΜΕΣ
- ΟΛΙΚΗ ΠΤΩΣΗ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
- ΕΠΙΧΡΙΣΜΑ ΤΜΗΜΑ ΠΟΥ ΣΩΖΕΤΑΙ
- ΑΠΟΣΑΘΡΩΣΗ ΞΥΛΕΙΑΣ
- ΑΛΛΟΙΩΜΕΝΗ ΛΙΘΟΔΟΜΗ ΛΟΓΩ ΠΥΡΚΑΓΙΑΣ
- ΣΠΑΣΙΜΟ ΞΥΛΩΝ
- ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΕΣ ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ ΞΥΛΟΥ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

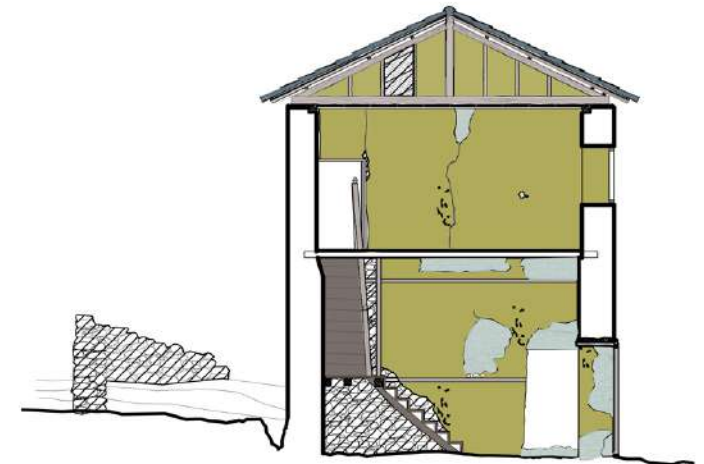
ΔΙΑΜΗΚΗΣ ΤΟΜΗ 1

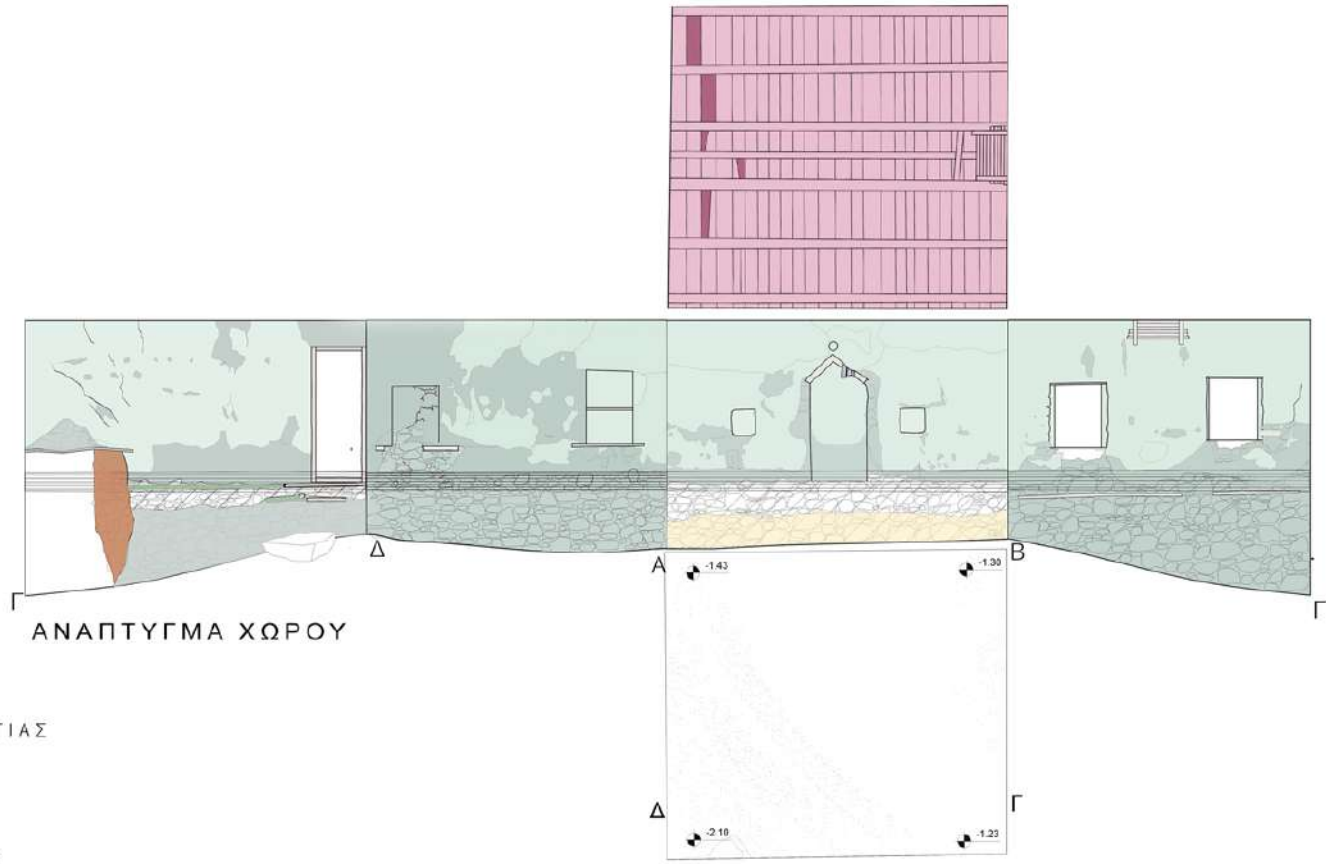
ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ

ΔΙΑΜΗΚΗΣ ΤΟΜΗ 2

ΕΓΚΑΡΣΙΑ ΤΟΜΗ

ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ ΧΩΡΟΥ

- ΑΠΩΛΕΙΑ ΞΥΛΕΙΑΣ
- ΚΑΜΜΕΝΗ ΞΥΛΕΙΑ
- ΑΛΛΟΙΩΜΕΝΗ ΛΙΘΟΔΟΜΗ ΛΟΓΩ ΠΥΡΚΑΓΙΑΣ
- ΣΠΑΣΙΜΟ ΞΥΛΩΝ
- ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΕΣ ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ ΞΥΛΟΥ
- ΚΑΘΙΖΗΣΗ ΣΤΕΓΗΣ
- ΣΗΜΕΙΑΚΗ ΦΘΟΡΑ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑ ΚΕΡΑΜΙΔΙΩΝ
- ΑΠΩΛΕΙΑ ΔΟΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ
- ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΕΣ ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ ΞΥΛΩΝ
- ΝΕΟΤΕΡΕΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ
- ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΗ ΑΛΛΟΙΩΣΗ ΟΠΤΟΠΛΙΝΘΩΝ
- ΑΠΟΣΑΘΡΩΜΕΝΟΣ ΟΠΤΟΠΛΙΝΘΟΣ
- ΔΟΜΙΚΕΣ ΡΩΓΜΕΣ
- ΟΛΙΚΗ ΠΤΩΣΗ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
- ΕΠΙΧΡΙΣΜΑ ΤΜΗΜΑ ΠΟΥ ΣΩΖΕΤΑΙ

- ΑΠΟΣΑΘΡΩΣΗ ΞΥΛΕΙΑΣ
- ΚΑΤΕΣΤΡΑΜΕΝΑ ΔΟΚΑΡΙΑ
- ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΒΛΑΣΤΗΣΗΣ
- ΑΠΩΛΕΙΑ ΞΥΛΟΔΕΣΙΑΣ
- ΑΛΛΟΙΩΜΕΝΗ ΛΙΘΟΔΟΜΗ ΛΟΓΩ ΠΥΡΚΑΓΙΑΣ
- ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΕΣ ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ ΞΥΛΟΥ
- ΔΙΑΜΠΕΡΕΙΣ ΡΩΓΜΕΣ
- ΕΛΛΕΙΨΗ ΔΑΠΕΔΟΥ
- ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΚΕΣ ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑΤΟΣ
- ΑΠΟΣΑΘΡΩΜΕΝΟ ΕΠΙΧΡΙΣΜΑ

	ΔΑΠΕΔΑ	ΚΔ	ΟΡΟΦΕΣ	ΚΔ	ΤΟΙΧΟΣ ΑΒ	ΚΔ	ΤΟΙΧΟΣ ΒΓ	ΚΔ	ΤΟΙΧΟΣ ΓΔ	ΚΔ	ΤΟΙΧΟΣ ΔΑ	ΚΔ
ΦΕΡΟΥΣΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	πεπιεσμένο χώμα	καλή κατάσταση	Ξύλινα δοκάρια (πατόξυλα) κυκλικής διατομής που κειμένεται απο 15-22 εκατ.	μέτρια κατάσταση	Πέτρινη τοιχοποιία πάχους 65 εκατ.	κακή κατάσταση	Πέτρινη τοιχοποιία πάχους 65 εκατ.	κακή κατάσταση	Πέτρινη τοιχοποιία πάχους 65 εκατ.	μέτρια κατάσταση	Πέτρινη τοιχοποιία πάχους 65 εκατ.	κακή κατάσταση
ΕΠΙΧΡΥΣΜΑΤΑ		—	απουσία	—	ίχνη σοβά	κακή κατάσταση	ίχνη σοβά	κακή κατάσταση	ίχνη σοβά	κακή κατάσταση	ίχνη σοβά	κακή κατάσταση
ΕΠΙΣΤΡΩΣΕΙΣ		—	απουσία	—	απουσία	—	απουσία	—	απουσία	—	απουσία	—
ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ		—		—	απουσία ανοιγμάτων	—	2 ξύλινα κουφώματα (πρέκια και ποδιές)	μέτρια κατάσταση	άνοιγμα χωρίς κούφωμα	κακή κατάσταση	απουσία ανοιγμάτων	—
ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ		—	απουσία	—	απουσία	—	απουσία	—	απουσία	—	2 μικρά εντοιχισμένα ντουλάπια με ξύλινα ράφια	—
ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ		—	απουσία	—	απουσία	—	απουσία	—	απουσία	—	απουσία	—

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Μετά από μελέτη της παθολογίας του κτιρίου παρατηρείται εξωτερικά ολική πτώση του επιχρίσματος, απώλεια και διάβρωση του δομικού του υλικού, διαμπερή ρωγή με τρύπα και δομικές ρωγμές τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό του κτιρίου. Στο κεντρικό τμήμα της στέγης έχουν υποχωρήσει τα κεραμίδια εξαιτίας διάλυσης της στήριξής της. Στη συνέχεια, εσωτερικά παρατηρούνται τοπικά απώλειες επιχρίσματος, φθορά στα ξύλινα δάπεδα, απώλειες σανίδων και δοκαριών, πράγμα που καθιστά επικίνδυνη τη χρήση του πάνω ορόφου. Επιπρόσθετα, έντονες φθορές και σημάδια πυρκαγιάς στους τοίχους του δωματίου φανερώνουν τον λόγο καταστροφής του. Με αυτά τα στοιχεία φτάνουμε στο συμπέρασμα πως το κτίριο είναι σε ερειπιώδη κατάσταση και δε μπορεί να αναδειχθεί αν δεν υπάρξει υποστήλωση και επιδιορθώσεις.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Συνοψίζοντας, το κτίριο κρίνεται ακατάλληλο για χρήση, λόγω της κακής του κατάστασης και έλλειψης συντήρησης. Χρειάζεται υποστήλωση και επιδιορθώσεις.

Αυτή η επεξεργασία θα γίνει με γνώμονα τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν την κατοικία (κλίση εδαφους, ανοίγματα/παραάθυρα, πλίνθοι και οπτοπλινθοί)

Αυτά δίνουν χαρακτήρα στο κτίριο το οποίο είναι μοναδικό και επηρεάζουν έμμεσα τη νέα χρήση του.

Μετά απο έρευνα στην ευρύτερη περιοχή αλλά και μέσω της αποτύπωσης του κτιρίου προτείνουμε μια νέα χρήση , η οποία να εναρμονίζεται με το ίδιο το κτίριο και την ιστορία του. Για αυτό και υποστηρίζουμε τη δημιουργία ενός πολυχώρου μουσείου και εκθεσιακού χώρου. Ο νέος χώρος οφείλει να διαμορφωθεί έχοντας ως σχεδιαστική αφετηρία την ιστορικότητα και την προβολή των παραδοσιακών οικοδομικών τεχνικών. Επομένως θα πρέπει τα υλικά που θα χρησιμοποιηθούν να είναι διακριτά ως προσθήκες ή μεταγενέστερες επεμβάσεις που να μην αλλοιώσουν τον χαρακτήρα του οικοδομήματος αλλά να τονίσουν την αρχιτεκτονική του ποιότητα

